

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata rozšírená komora)
z 8. júla 2004 *

Vo veci T-198/01

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, so sídlom v Ilmenau (Nemecko),
v zastúpení: pôvodne S. Gerrit a C. Arhold, neskôr C. Arhold a N. Wimmer,
advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca,

proti

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: V. Kreuschitz a V. Di Bucci,
splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje

Schott Glas, so sídlom v Mainzi (Nemecko), v zastúpení: U. Soltész, advokát,

vedľajší účastník konania,

* Jazyk konania: nemčina.

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť rozhodnutia Komisie 2002/185/ES z 12. júna 2001 o štátnej pomoci poskytnutej Spolkovou republikou Nemecko v prospech Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (Nemecko) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 62, 2002, s. 30),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (piata rozšírená komora),

v zložení: predseda komory R. García-Valdecasas, sudcovia P. Lindh, J. D. Cooke, H. Legal a M. E. Martins Ribeiro,

tajomník: D. Christensen, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. decembra 2003,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

- 1 Článok 87 ods. 1 ES stanovuje, že ak nie je touto Zmluvou ustanovené inak, pomoc poskytovaná členským štátom alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov, ktorá môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a narušiť hospodársku súťaž, je nezlučiteľná so spoločným trhom.

2 Článok 87 ods. 3 ES stanovuje:

„Za zlučiteľné so spoločným trhom možno považovať:

...

c) pomoc na rozvoj určitých hospodárskych činností alebo určitých hospodárskych oblastí za predpokladu, že táto podpora nepriaznivo neovplyvní podmienky obchodu tak, že by to bolo v rozpore so spoločným záujmom...“.

3 Komisia uverejnila 23. decembra 1994 oznámenie, ktorým stanovila pokyny Spoločenstva o poskytovaní štátnej pomoci pri záchrane a reštrukturalizácii podnikov v ťažkostiach [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 368, s. 12, ďalej „pokyny Spoločenstva o poskytovaní štátnej pomoci pri záchrane a reštrukturalizácii podnikov v ťažkostiach“), ktoré sa uplatňujú v prejednávanej veci. Podľa ustanovení týchto pokynov:

„1.2. ... existujú okolnosti, kedy je štátna pomoc pri záchrane podnikov v ťažkostiach alebo pomoc pri ich reštrukturalizácii odôvodnená. Dôvodom môžu byť napríklad sociálne a regionálne politické hľadiská, vhodnosť udržania voľného trhu so silnou konkurenciou, ak by zánik podnikov mohol viesť k vzniku monopolu alebo silného oligopolu, ako aj širšie hospodárske výhody pre sektor malého a stredného podnikania alebo osobitné potreby malých a stredných podnikov a malých poľnohospodárskych podnikov.

...

3.2. Pomoc pri reštrukturalizácii

...

3.2.2. Všeobecné podmienky

... plán reštrukturalizácie, na základe ktorého má Komisia schváliť pomoc, musí spĺňať všetky nasledovné všeobecné podmienky:

A. Obnova životaschopnosti

Sine qua non (nevyhnutná podmienka) všetkých plánov reštrukturalizácie spočíva v tom, že musia obnoviť dlhodobú životaschopnosť a zdravie podniku v priebehu primeranej časovej lehoty a na základe realistických predpokladov, týkajúcich sa jeho budúcich prevádzkových podmienok. Pomoc pri reštrukturalizácii sa musí následne spájať s realizovateľným programom reštrukturalizácie/obnovy, ktorý obsahuje príslušné podrobné informácie a ktorý sa predkladá Komisii. Plán musí obnoviť konkurencieschopnosť podniku v primeranej lehote.

...

C. Pomoc, ktorá je úmerná nákladom na reštrukturalizáciu a jej výhodám

Suma a intenzita pomoci musí byť prísne obmedzená na minimum, potrebné na umožnenie reštrukturalizácie, ktorá sa má vykonať, a musí súvisieť s výhodami, predpokladanými z hľadiska Spoločenstva. Od príjemcov pomoci sa preto bežne očakáva, že významne prispejú k plánu reštrukturalizácie z vlastných zdrojov alebo

z vonkajších komerčných zdrojov financovania. Aby sa obmedzil deformačný účinok, forma, v ktorej je pomoc poskytovaná, musí byť taká, aby sa podniku neposkytovala nadbytočná hotovosť, ktorá by mohla byť použitá na agresívne narušenie trhovej činnosti, ktorá nesúvisí s procesom reštrukturalizácie. Žiadna forma pomoci by nemala slúžiť na financovanie nových investícií, ktoré nie sú potrebné na reštrukturalizáciu. Pomoc pri finančnej reštrukturalizácii by nemala zbytočne znižovať finančné zaťaženie podniku.

...“ [*neoficiálny preklad*]

- 4 Čo sa týka konania o kontrole štátnej pomoci, nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (teraz článok 88 ES) je účinné od 16. apríla 1999.
- 5 Článok 4 ods. 4 tohto nariadenia stanovuje, že keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že vznikli pochybnosti, čo sa týka zlučiteľnosti oznamovaného opatrenia so spoločným trhom, rozhodne o začatí konania vo veci formálneho zisťovania. Podľa článku 6 ods. 1 predmetného nariadenia Komisia vyzve daný členský štát a iné zainteresované strany, aby predložili pripomienky v rámci predpísaného obdobia. Podľa článku 6 ods. 2 predmetného nariadenia prijaté pripomienky sa predložia danému členskému štátu, ktorý má možnosť sa k nim vyjadriť.
- 6 Článok 20 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 stanovuje:

„Akákoľvek zainteresovaná strana môže predložiť pripomienky podľa článku 6 po rozhodnutí Komisie začať konanie vo veci formálneho zisťovania. Akákoľvek

zainteresovaná strana, ktorá predložila také pripomienky a akýkoľvek príjemca individuálnej pomoci, obdrží kópiu rozhodnutia prijatého Komisiou podľa článku 7.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 7 Technische Glaswerke Ilmenau GmbH je nemecká obchodná spoločnosť so sídlom v Ilmenau v Spolkovej krajine Durínsko. Podniká v oblasti sklárskeho priemyslu.
- 8 Bola založená v roku 1994 manželmi Geißovými s cieľom prebratia štyroch z dvanástich výrobných pásov skla, ktoré patrili bývalej spoločnosti Ilmenauer Glaswerke GmbH (ďalej „IGW“), ktorej likvidáciu uskutočnil Treuhandanstalt (štátny orgán poverený reštrukturalizáciou podnikov v bývalej Nemeckej demokratickej republike, neskôr transformovaný na Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben, ďalej „BvS“). Dotknuté výrobné pásy tvorili súčasť znárodneného majetku Volkseigener Betrieb Werk für Technisches Glas Ilmenau, ktorý pred znovuzjednotením Nemecka bol strediskom výroby skla bývalej Nemeckej demokratickej republiky.
- 9 Predaj štyroch výrobných pásov IGW žalobcovi sa uskutočnil v dvoch častiach, prvou zmluvou z 26. septembra 1994 [ďalej „asset-deal 1“ (zmluva o prevode aktív)], odsúhlasenej Treuhandanstalt v decembri 1994, a druhou zmluvou z 11. decembra 1995 (ďalej „asset-deal 2“), odsúhlasenej BvS 13. augusta 1996.

- 10 Podľa asset-deal 1 kúpna cena prvých troch výrobných pásov bola celkovo stanovená na 5,8 milióna nemeckých mariek (DEM) [2 965 493 eur (EUR)] a mala byť zaplatená v troch splátkach k 31. decembru 1997, 1998 a 1999. Zaplatenie bolo zabezpečené hypotekárnou zárukou vo výške 4 miliónov DEM (2 045 168 EUR) a bankovou zárukou vo výške 1,8 milióna DEM (920 325 EUR).
- 11 Je nesporné, že žiadna z týchto troch splátok nebola zaplatená.
- 12 Podľa asset-deal 2, IGW predala žalobcovi aj štvrtý výrobný pás za cenu 50 000 DEM (25 565 EUR).
- 13 Je rovnako nesporné, že žalobca mal v roku 1997 finančné problémy. Vzhľadom na tieto ťažkosti žalobca začal rokovať s BvS. Výsledkom bolo uzatvorenie zmluvy zo 16. februára 1998, ktorou BvS súhlasila so znížením kúpnej ceny stanovenej v asset-deal 1 o 4 milióny DEM (ďalej „zníženie ceny“).
- 14 Listom z 1. decembra 1998 Spolková republika Nemecko oznámila Komisii rôzne opatrenia zamerané na záchranu žalobcu, ktorých súčasťou tvorilo aj zníženie ceny. Toto oznámenie sa z časti týkalo plánu reštrukturalizácie na obdobie rokov 1998 až 2000, ktorý obsahoval najmä hľadanie nového súkromného investora schopného investovať 3 850 000 DEM (1 968 474 EUR).
- 15 Listom č. SG (2000) D/102831 zo 4. apríla 2000 Komisia začala konanie vo veci formálneho zisťovania upravené v článku 88 ods. 2 ES. Usúdila, že nemecké orgány mohli poskytnúť v rámci zmlúv asset-deal 1 a asset-deal 2 rôzne štátne pomoci. Tieto údajné pomoci sú opísané v oznámení uverejnenom v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* z 29. júla 2000 [Výzva na predloženie pripomienok podľa

článku 88 ods. 2 Zmluvy ES k štátnej pomoci C-19/2000 (predtým NN 147/98) — Štátna pomoc poskytnutá Technische Glaswerke Ilmenau GmbH - Nemecko (Ú. v. ES C 217, s. 10)], v ktorom Komisia predbežne usúdila, že dve dotknuté opatrenia sa môžu považovať za pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom, najmä zníženie ceny a úver vo výške 2 miliónov DEM (1 015 677 EUR), ktorý žalobcovi poskytla Aufbaubank Thüringen (TAB) 30. novembra 1998, v súlade so schémou pomoci NN 74/95 [povolenej rozhodnutím SG (96) D/1946].

- 16 Spolková republika Nemecko predložila Komisii listom doručeným 7. júla 2000 svoje pripomienky k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania. Podľa nej zníženie ceny nebolo štátnou pomocou, ale zodpovedalo správaniu sa súkromného veriteľa, ktorý sa snaží zabezpečiť svoju pohľadávku v situácií, keď vymáhanie celej kúpnej ceny by vyvolalo likvidáciu žalobcu.
- 17 Po oboznámení sa s oznámením z 29. júla 2000, žalobca predložil Komisii 28. augusta 2000 svoje pripomienky. Požiadal Komisiu, aby mu sprístupnila neutajenú časť spisu a aby mu potom umožnila predložiť nové pripomienky.
- 18 Listom z 11. októbra 2000 BvS povolil žalobcovi odklad zaplatenia zvyšku ceny stanovenej asset-deal 1, teda 1,8 milióna DEM, ako aj odklad zaplatenia úrokov splatných medzi 1. januárom 1998 až 20. júnom 2000 predstavujúcich 198 800 DEM (101 645 EUR). Bez toho, aby požadoval zaplatenie ďalších úrokov BvS určila nové ročné splátky k 31. decembru 2003 až 2005. Ku každému z týchto dátumov mala byť uhradená suma vo výške 666 600 DEM (340 827 EUR).

- 19 Oznámením z 20. novembra 2000 Spolková republika Nemecko predložila Komisii svoje vyjadrenie k pripomienkam predloženým Komisii podnikom Schott Glas, ktorý je konkurentom žalobcu, v rámci konania vo veci formálneho zisťovania 28. septembra 2000.
- 20 Dňa 27. februára 2001 Spolková republika Nemecko doručila Komisii v prílohe k svojmu oznámeniu kópiu správy z 24. novembra 2000, ktorá pochádzala od pána Arnolda, účtovníka, a ktorá sa týkala stavu a možností dosiahnutia ziskovosti žalobcom (ďalej „správa Arnold“).
- 21 Komisia prijala 12. júna 2001 rozhodnutie 2002/185/ES o štátnej pomoci poskytnutej Spolkovou republikou Nemecko v prospech Technische Glaswerke Ilmenau GmbH [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 62, 2002, s. 30, ďalej „napadnuté rozhodnutie“). Vzdajúc sa výslovne možnosti v rámci toho istého konania vo veci formálneho zisťovania posudzovať iné potencionálne pomoci, ako napríklad nováciu bankovej záruky vo výške 1,8 milióna DEM, vytvorenú na základe asset-deal 1 na pozemkový dlh nižšieho stupňa („nachrangige Grundschuld“) a odklad zaplatenia zvyšku kúpnej ceny stanovenej touto zmluvou do roku 2003 (odôvodnenia č. 42, 64 a 65 napadnutého rozhodnutia), Komisia dospela k záveru, že zníženie kúpnej ceny by súkromný veriteľ neodsúhlasil, a predstavuje štátnu pomoc, ktorá nie je zlučiteľná so spoločným trhom v zmysle článku 87 ods. 1 ES.
- 22 Komisia na základe troch dôvodov (odôvodnenie č. 76 až 80 napadnutého rozhodnutia) rozhodla, že BvS tým, že poskytla zníženie kúpnej ceny, sa nesprávala ako súkromný veriteľ. Aj keď asset-deal 2 bol podriadený zníženiu kúpnej ceny, nič podľa napadnutého rozhodnutia nenasvedčovalo tomu, že táto operácia je menej nákladná ako vymáhanie celej pôvodne dohodnutej kúpnej ceny a vzdanie sa asset-deal 2 (odôvodnenie č. 81). Komisia navyše zamietla tvrdenie žalobcu, podľa ktorého zníženie kúpnej ceny predstavovalo vzhľadom na zníženie dotácií prisľúbených Spolkovou krajinou Durínsko iba úpravu privatizačnej zmluvy. V skutočnosti

usúdila, že BvS a Spolková krajina Durínsko boli v každom prípade rozdielne právnické osoby (odôvodnenie č. 82). Komisia z toho vyvodila, že BvS nekonala v záujme ochrany svojich finančných záujmov, ale v záujme zabezpečenia prežitia žalobcu (odôvodnenie č. 83).

- 23 Podľa napadnutého rozhodnutia zníženie kúpnej ceny nemôže byť výnimkou z dôvodu pomoci *ad hoc* určenej na reštrukturalizáciu, pretože podmienky stanovené pokynmi Spoločenstva na poskytovanie štátnej pomoci pri záchrane a reštrukturalizácii podnikov v ťažkostiach neboli splnené. Najmä plán reštrukturalizácie žalobcu sa nezakladal na realistických predpokladoch a obnova dlhodobej životaschopnosti bola pochybná (odôvodnenia č. 92 až 97).
- 24 Komisia pripomenula podmienku, ktorú musí spĺňať pomoc určená na reštrukturalizáciu, teda že plán reštrukturalizácie musí upravovať opatrenia určené na čo možno najúčinnjšie zmiernenie nepriaznivých dôsledkov reštrukturalizácie na konkurentov (odôvodnenia č. 98 až 101). Napriek pripomienkam jedného z konkurentov žalobcu, ktoré poukazovali na to, „že na niektorých trhoch výrobkov, na ktorých [žalobca] vykonával svoju činnosť, existoval štrukturalný nadbytok“, Komisia usúdila, že podľa informácií, ktoré mala k dispozícii, neexistoval „nadbytok na trhu ako celku“ (odôvodnenie č. 101).
- 25 Na záver Komisia usúdila, že podmienka týkajúca sa primeranosti pomoci nebola splnená, keďže neexistoval žiaden vklad súkromného investora v zmysle vyššie uvedených pokynov (odôvodnenia č. 102 až 107). Navyše skonštatovala, že podľa spomenutého konkurenta žalobca predával sústavne svoje výrobky za menej ako trhovú cenu a dokonca za menej ako cenu nákladov a boli mu sústavne poskytované finančné injekcie na pokrytie jeho strát. Komisia teda podčiarkla, že nie je vylúčené, že žalobca použil tieto finančné prostriedky na činnosti, ktoré narušili hospodársku súťaž a nesúviseli s reštrukturalizáciou (odôvodnenie č. 103). Z uvedeného Komisia vyvodila záver, že zníženie kúpnej ceny nie je zlučiteľné so spoločným trhom (odôvodnenie č. 109).

26 Podľa článkov 1 a 2 napadnutého rozhodnutia:

„Článok 1

Štátna pomoc poskytnutá [Spolkovou republikou] Nemecko v prospech Technische Glaswerke Ilmenau GmbH v podobe [zníženia o] 4 milióny [DEM] kúpnej ceny stanovenej asset-deal 1 uzatvoreného 26. septembra 1994 nie je zlučiteľná so spoločným trhom.

Článok 2

1. [Spolková republika] Nemecko prijme všetky nevyhnutné opatrenia, aby príjemca vrátil pomoc uvedenú v článku 1, ktorá [mu] bola protiprávne poskytnutá.

2. Vrátanie pomoci sa uskutoční bezodkladne podľa nemeckej právnej úpravy, ak táto umožňuje bezodkladnú účinnosť a vykonateľnosť tohto rozhodnutia. Pomoc, ktorá sa má vrátiť zahŕňa úroky [za obdobie ohraničené] dátumom, kedy príjemca dostal protiprávne pomoc a dátumom jej skutočného vrátenia. [Dotknuté] úroky [sú] vypočítané na základe referenčných úrokových mier použitých pri výpočte poskytnutia porovnateľnej dotácie na regionálnu pomoc.“ [neoficiálny preklad]

27 Žalobca uznal, že sa oboznámil s napadnutým rozhodnutím už 19. júna 2001, keď mu zástupcovia BvS odovzdali jeho kópiu.

- 28 Listom z 23. augusta 2001 Spolková republika Nemecko informovala Komisiu, že má v úmysle, ak s tým Komisia bude súhlasiť, odložiť vymáhanie vrátenia dotknutej pomoci, aby neboli ohrozené rokovania medzi žalobcom a novým potencionálnym investorom.

Konanie vo veci samej

- 29 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 28. augusta 2001 podal žalobca túto žalobu.
- 30 Samostatným podaním do kancelárie Súdu prvého stupňa z 13. novembra 2001, Komisia podala návrh na skrátené súdne konanie v súlade s článkom 76a Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Žalobca namietol tento návrh vo svojich pripomienkach podaných k tomuto bodu 11. decembra 2001. Rozhodnutie piatej rozšírenej komory Súdu prvého stupňa nevyhovieť tomuto návrhu na skrátené súdne konanie podanému Komisiou bolo doručené účastníkom konania 17. januára 2002.
- 31 Uznesením zo 4. apríla 2002 (Technische Glaswerke Illmenau/Komisia, T-198/01 R, Zb. s. II-2153) na návrh žalobcu predseda Súdu prvého stupňa odložil vykonateľnosť článku 2 napadnutého rozhodnutia do 17. februára 2003. Súčasťou odkladu bola požiadavka, aby žalobca rešpektoval tri podmienky, ktoré žalobca splnil.
- 32 Uznesením predsedu piatej rozšírenej komory Súdu prvého stupňa z 15. mája 2002 vstúpila do konania ako vedľajší účastník konania spoločnosť Schott Glas, ktorá v konaní podporuje návrhy Komisie.

- 33 Predseda Súdneho dvora zamietol uznesením z 18. októbra 2002 [Komisia/ Technische Glaswerke Ilmenau, C-232/02 P (R), Zb. s. I-8977], odvolanie podané Komisiou proti už citovanému uzneseniu zo 4. apríla 2002, Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia.
- 34 Na základe správy sudcu-spravodajcu, sa Súd prvého stupňa (piata rozšírená komora) rozhodol otvoriť ústnu časť konania a 10. júla 2003 vyzval hlavných účastníkov konania, aby odpovedali písomne alebo na pojednávaní na niekoľko otázok a aby predložili určité dokumenty. Týmto žiadosťiam účastníci vyhovel.
- 35 Uznesením z 1. augusta 2003 (Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, T-198/01 R II, zatiaľ neuverejneným v Zbierke) na ďalší návrh žalobcu predseda Súdu prvého stupňa odložil vykonateľnosť článku 2 napadnutého rozhodnutia do 17. februára 2004, tento odklad bol tiež podmienený rešpektovaním troch podmienok žalobcom.
- 36 Listom z 15. októbra 2003 žalobca požiadal, aby Komisia predložila prílohu 1 oznámenia Spolkovej republiky Nemecko z 27. februára 2001, táto príloha bola predložená Komisiou v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania. Žalobca tiež požiadal Súd prvého stupňa, aby mohol odpovedať písomne na jednu z jemu a Komisii položených otázok a nie na pojednávaní, ako to požadoval Súd prvého stupňa, z dôvodu, že Komisia na ňu tiež odpovedala písomne. Týmto žiadosťiam sa vyhovel.
- 37 Predseda piatej rozšírenej komory Súdu prvého stupňa uznesením z 12. novembra 2003 vyhovel žiadosťiam podaným žalobcom o zachovanie dôvernosti vo vzťahu tak k niektorým procesným úkonom doručeným účastníkom konania, ako aj prípadne k tým, ktoré budú doručené a ktoré sa týkajú údajov uvedených v odpovediach hlavných účastníkov konania na otázky Súdu prvého stupňa a v jeho žiadosťiach o predloženie dokumentov, vyhradiac si právo vyhovieť možným námietkam, ktoré môžu byť vznesené v tejto súvislosti.

- 38 Prednesy a odpovede účastníkov konania na otázky Súdu prvého stupňa boli vypočuté na pojednávaní 11. decembra 2003.
- 39 Podaním zo 17. februára 2004 žalobca požiadal predsedu Súdu prvého stupňa o predĺženie odkladu vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia do vyhlásenia Súdom prvého stupňa rozsudku vo veci samej.
- 40 Uznesením z 3. marca 2004 prijatým na základe článku 105 ods. 2 druhý pododsek rokovacieho poriadku predseda Súdu prvého stupňa nariadil dočasné predĺženie odkladu vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia do vydania rozhodnutia o predĺžení.
- 41 Uznesením prijatým 12. mája 2004 (Technische Glaswerke Ilmenau/Komisía, T 198/01 R [III], zatiaľ neuvverejneným v Zbierke) predseda Súdu prvého stupňa nariadil odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia do vyhlásenia tohto rozsudku.

Návrhy účastníkov konania

- 42 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,

  - zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

43 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu ako nedôvodnú,

- zaviazal žalobcu nahradiť trovy konania.

44 Vedľajší účastník konania, ktorý podporuje Komisiu, navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu ako nedôvodnú,

- zaviazal žalobcu nahradiť trovy konania vrátane trov spojených s jeho vedľajším účastníctvom v konaní.

Právny stav

45 Na podporu svojej žaloby žalobca v podstate uvádza päť žalobných dôvodov založených po prvé na porušení článku 87 ods. 1 ES a absencii odôvodnenia, po druhé na porušení článku 87 ods. 3 písm. c) ES a nedostatočnom odôvodnení, po tretie na porušení práv na obhajobu a zásady správneho úradného postupu, po štvrté

na nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a po piate na porušení článku 20 ods. 1 druhá veta nariadenia č. 659/1999.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 87 ods. 1 ES a absencii odôvodnenia

- 46 V rámci tohto prvého žalobného dôvodu žalobca v prvom rade tvrdí, že zníženie kúpnej ceny nepredstavuje pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES. V tejto súvislosti uvádza, že spomínané zníženie predstavuje úpravu asset-deal 1, na ktorú mal žalobca právo z dôvodu porušenia príslubu o dotácii spolkovou krajinou Durínsko, ktorá tvorila súčasť schémy pomoci už odsúhlasenej Komisiou. Navyše napadnuté rozhodnutie neobsahuje odôvodnenie týkajúce sa tohto bodu. Žalobca ďalej tvrdí, že Komisia nesprávne uplatnila kritérium súkromného veriteľa v trhovom hospodárstve a že napadnuté rozhodnutie je v tejto súvislosti nedostatočne odôvodnené. Na záver subsidiárne spochybňuje určenie výšky pomoci, ktorej vrátenie Komisia požaduje.

Vo vzťahu k právu upraviť asset-deal 1

— Tvrdenia účastníkov konania

- 47 Žalobca tvrdí, že zníženie kúpnej ceny stanovenej v rámci asset-deal 1 na 5,8 milióna DEM o 4 milióny DEM predstavuje kompenzáciu za nesplnenie príslubu spolkovou krajinou Durínsko zaplatiť sumu 4 milióny DEM, daného v roku 1994 v rámci rokovaní, ktoré predchádzali uzatvoreniu asset-deal 1.

- 48 Prísľub pomoci spolkovej krajiny Durínsko spadal do 23. rámcového plánu o úlohe verejného záujmu „Zlepšenie ekonomickej a regionálnej štruktúry“, ktorý predstavuje štátnu regionálnu investičnú schému pomoci odsúhlasenú Komisiou podľa článku 87 ods. 3 písm. a) ES rozhodnutím z 1. augusta 1994 [N°157/94, SG (94) D/11038]. Žalobca poznamenáva, že podľa tohto režimu Spolková republika Nemecko môže poskytnúť pomoc investorovi, ktorý kupuje podnik od BvS do výšky 27 % investovanej sumy do podniku. Ak je investorom „malý alebo stredný podnik“ (ďalej „MSP“) môže mu byť poskytnutá dodatočná pomoc do výšky 16 % investovanej sumy. V rámci asset-deal 1 bola žalobcovi prisľúbená dodatočná pomoc vo výške 4 miliónov DEM. Spolková krajina Durínsko však neskôr zamietla jej poskytnutie bez toho, aby uviedla presné dôvody tohto zamietnutia. Žalobca a BvS potom na konci roku 1996 začali rokovania s cieľom upraviť asset-deal 1 a kúpna cena stanovená v rámci asset-deal 1 bola v tejto súvislosti znížená o 4 milióny DEM.
- 49 V rozpore s tvrdeniami vedľajšieho účastníka konania vyššie uvedený prísľub pomoci nebol v rozpore s pravidlami Spoločenstva, pretože žalobca aspoň do konca roku 1995 bol MSP.
- 50 Navyše toto tvrdenie vedľajšieho účastníka konania nie je relevantné, keďže v asset-deal 1 by žalobca a BvS určili predajnú cenu na 1 milión DEM (511 292 EUR), ak by vedeli, že pomoc prisľúbená spolkovou krajinou Durínsko nebude poskytnutá. Stanovenie ceny na 1,8 milióna DEM by nebolo v rozpore s pravidlami upravujúcimi štátnu pomoc. V skutočnosti v roku 1994 by nebolo v rozpore s týmito pravidlami, keby BvS predala za negatívnu cenu — teda symbolickú sumu spojenú s prísľubmi pomoci z jej strany — podniky s menej ako 1 000 zamestnancami, ktoré mala privatizovať.
- 51 Žalobca pripomína, že uviedol v rámci konania vo veci formálneho zisťovania, že voči BvS mal právo na urovanie („zivilrechtlicher Anspruch auf Anpassung“) asset-deal 1, potom ako sa spolková krajina Durínsko zriekla poskytnutia prisľúbenej

pomoci. Toto právo podľa žalobcu vyplýva z pravidiel nemeckého občianskeho práva týkajúcich sa úprav zmlúv, ak zanikne ich kauza („Wegfall der Geschäftsgrundlage“), ktoré boli potvrdené súdnou praxou a ustanovené článkom 313 Bürgerliches Gesetzbuch (nemecký občiansky zákonník). V tomto prípade dôvodom uzatvorenia asset-deal 1 bol aj vyššie uvedený príslub. Obe zmluvné strany sa dohodli na kúpnej cene 5,8 milióna DEM na základe spoločného očakávania splnenia tohto príslubu. Keďže nedošlo k poskytnutiu slúbenej pomoci, táto cena bola upravená v súlade s článkom 313 ods. 3 nemeckého občianskeho zákonníka podľa skutočnej hodnoty podniku, ktorá predstavuje cenu, o ktorej strany rokovali, predtým ako bol daný príslub o pomoci.

- 52 V rozpore s tvrdeniami Komisie nemecká vláda potvrdila tvrdenia žalobcu, keď uviedla vo svojom oznámení z 27. februára 2001, že „sa [prikláňa] k vysvetleniam [žalobcu] obsiahnutým v jeho písomných pripomienkach k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania“.
- 53 V napadnutom rozhodnutí (odôvodnenie č. 82), Komisia pripustila pravdepodobnú existenciu príslubu pomoci spolkovou krajinou Durínsko a právo žalobcu na úpravu zmluvy z dôvodu upustenia od tohto príslubu. Komisia sa však obmedzila podľa žalobcu na odmietnutie právnej závažnosti týchto skutočností, o ktorých sa dozvedela na základe písomných pripomienok žalobcu z 28. augusta 2000 a ktoré boli potvrdené nemeckou vládou v oznámení Komisii z 27. februára 2001. Keďže toto tvrdenie Komisie nemá žiadne opodstatnenie, tento bod napadnutého rozhodnutia nie je odôvodnený.
- 54 Za týchto okolností Komisia a vedľajší účastník konania nie sú oprávnení spochybňovať tieto skutočnosti po prvýkrát pred Súdom prvého stupňa, aby odôvodnili napadnuté rozhodnutie. V súlade s článkom 253 ES napadnuté rozhodnutie by malo byť samostatné a jeho odôvodnenie by nemalo vyplývať z písomných alebo ústnych vysvetlení podaných dodatočne (už citované uznesenie zo 4. apríla 2002, Technische Glaswerke Ilmenau/Komisía, bod 75 a v ňom citovaná judikatúra).

- 55 Žalobca tvrdí v tejto súvislosti, že Komisia má preukázať v napadnutom rozhodnutí existenciu pomoci po tom, ako si dôkladne a nestranne overila, či zo skutkovej a právnej podstaty veci vyplýva, že úprava kúpnej ceny v rámci asset-deal 1 predstavuje rozhodnutie, ktoré by prijal rozumný súkromný veriteľ. Keďže takéto posúdenie chýba, existencia štátnej pomoci nie je preukázaná a napadnuté rozhodnutie trpí vadou neuvedenia odôvodnenia. Malo by byť teda zrušené bez toho, aby bolo potrebné preskúmať pravidlá nemeckého občianskeho práva.
- 56 Ďalej ak by malo byť potrebné preukázať skutočnosti tvrdené žalobcom, tento navrhuje na jednej strane položiť otázky BvS a na druhej strane vypočuť ako svedka pána Geiße, keďže sa zúčastnil všetkých rokovaní o privatizácii.
- 57 Žalobca tiež odmieta tvrdenie Komisie obsiahnuté v odôvodnení č. 82 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého neposkytnutie slúbenej pomoci spolkovou krajinou Durínsko nie je podstatnou okolnosťou v prejednávanej veci, keďže BvS a spolková krajina Durínsko sú dve odlišné právnické osoby. V rámci monitorovania štátnej pomoci konanie rozličných územných orgánov by sa malo chápať ako jednotné konanie členského štátu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. júna 1999, Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia/Komisia, T-288/97, Zb. s. II-1871, bod 38). V prejednávanej veci spolková krajina Durínsko je len platiteľom. Prísľub pomoci spolkovej krajiny Durínsko a zníženie kúpnej ceny dohodnutej BvS sa nemôžu vzťahovať na dve odlišné právnické osoby.
- 58 Komisia, ktorú v konaní podporuje vedľajší účastník konania odmieta ako celok tieto tvrdenia.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 59 Po prvé vo vzťahu k nedostatku odôvodnenia, na ktoré sa odvoláva žalobca, keďže Komisia neuviedla skutočné dôvody, ktoré by odôvodnili, že nezohľadnila v napadnutom rozhodnutí predpokladaný prísľub pomoci vo výške 4 miliónov DEM od spolkovej krajiny Durínsko, je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie požadované článkom 253 ES musí byť prispôsobené charakteru dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá je pôvodcom aktu, aby mali zainteresované strany možnosť poznať dôvody prijatého opatrenia a príslušný súdny orgán mohol vykonať súdnu kontrolu. Povinnosť odôvodnenia musí byť posúdená podľa okolností konkrétneho prípadu. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie obsahovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 253 ES, sa musí posúdiť nielen s prihliadnutím na jeho znenie, ale aj s prihliadnutím na dané súvislosti a všetky právne predpisy upravujúce predmetnú oblasť (rozsudky Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63; z 19. septembra 2002, Španielsko/Komisia, C-113/00, Zb. s. I-7601, body 47 a 48, a C-114/00, Zb. s. I-7657, body 62 a 63; rozsudok Súdu prvého stupňa z 26. februára 2002, INMA a Itainvest/Komisia, T-323/99, Zb. s. II-545, bod 55).
- 60 Komisia najmä nemusí rozhodnúť o všetkých tvrdeniach uvádzaných zainteresovanými stranami, stačí, ak uvedie skutočnosti a právne úvahy majúce vo vzťahu ku kontextu rozhodnutia zásadný význam (rozsudky Súdu prvého stupňa z 8. júna 1995, Siemens/Komisia, T-459/93, Zb. s. II-1675, bod 31; z 13. júna 2000, EPAC/Komisia, T-204/97 a T-270/97, Zb. s. II-2267, bod 35).
- 61 Na účely preskúmania požiadavky odôvodnenia v tomto prípade je potrebné upresniť, že konanie o monitorovaní štátnej pomoci je konaním začatým voči členskému štátu zodpovednému za poskytnutie pomoci a že zainteresované strany v zmysle článku 88 ods. 2 ES, ku ktorým patrí aj príjemca pomoci, nemôžu viesť

sporové konanie proti Komisii, ako je to umožnené uvedenému členskému štátu (rozsudok Súdneho dvora z 10. júla 1986, Belgicko/Komisia, 234/84, Zb. s. 2263, bod 29; z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, Zb. s. I-7869, body 81 a 82).

- 62 V prejednávanej veci v rozpore s tvrdením žalobcu Spolková republika Nemecko neuviedla v priebehu správneho konania, že poskytnutie BvS zníženia kúpnej ceny malo za cieľ kompenzovať skutočnosť, že spolková krajina Durínsko nespĺnila voči žalobcovi prísľub investičnej pomoci vo výške 4 miliónov DEM. V priebehu správneho konania Spolková republika Nemecko iba uviedla, že poskytnutie zníženia kúpnej ceny malo za cieľ zabrániť likvidácii žalobcu.
- 63 Ak je pravdou, že vo svojom oznámení Komisii z 27. februára 2001 Spolková republika Nemecko uviedla, že „sa prikláňa k vysvetleniam [žalobcu] uvedeným v jeho pripomienkach k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania“, je napriek tomu potrebné zdôrazniť, že toto vyhlásenie sa nachádza v úvodnej časti oznámenia týkajúcej sa uplatnenia článku 87 ods. 3 písm. c) ES. V každom prípade je nespochybniteľné, že Spolková republika Nemecko sa jasne neodvolala na predpokladaný prísľub pomoci žalobcovi spolkovou krajinou Durínsko, aby odôvodnila zníženie kúpnej ceny poskytnutej BvS.
- 64 Za týchto okolností nie je možné požadovať, aby odôvodnenie zamietnutia tvrdenia o práve na úpravu asset-deal 1 Komisiou, na ktoré sa žalobca odvolával v správnom konaní, bolo rovnako vyčerpávajúce ako odôvodnenie, ktoré mohla právom očakávať Spolková republika Nemecko od Komisie, keď by zamietla jej tvrdenia.

65 V tomto prípade Komisia odpovedala na tvrdenie, na ktoré sa odvolával žalobca v správnom konaní a ktoré je založené na jeho práve na úpravu asset-deal 1 z dôvodu existencie prísľubu pomoci, ktorý nebol naplnený spolkovou krajinou Durínsko.

66 V skutočnosti podľa odôvodnenia č. 82 napadnutého rozhodnutia:

„[Žalobca] uvádza, že vzdanie sa pohľadávky BvS nie je štátnou pomocou, ale úpravou privatizačnej zmluvy, pretože Slobodný štát Durínsko poskytol menej investičných dotácií, ako bolo dohodnuté v súvislosti s privatizáciou prvých troch výrobných pásov. Keďže BvS a Durínsko sú dve rozdielne právnické osoby, Komisia nemôže prijať toto tvrdenie. Práva, ktorých by sa prípadne [žalobca] mohol domáhať voči Slobodnému štátu Durínsko a voči BvS musia byť chápané nezávisle jedno od druhého.“ *[neoficiálny preklad]*

67 Toto odôvodnenie Komisie umožnilo žalobcovi ako zainteresovanej strane pochopiť zdôvodnenie Komisie, keď zamietla tvrdenie žalobcu, ktorého právny význam žalobca nakoniec spochybňuje a na základe ktorého Súd prvého stupňa môže preskúmať zákonnosť rozhodnutia.

68 Z uvedeného vyplýva, že časť žalobného dôvodu založená na absencii odôvodnenia napadnutého rozhodnutia z tohto pohľadu sa musí zamietnuť.

69 Vo vzťahu k správnosti hodnotenia Komisie uvedeného v odôvodnení č. 82 napadnutého rozhodnutia je potrebné poznamenať, že Komisia v rozpore s tvrdeniami žalobcu neuznala, že spolková krajina Durínsko sľúbila žalobcovi investičnú pomoc vo výške 4 milióny DEM. Komisia len výlučne zvažovala situáciu,

v ktorej sa žalobca mohol spoliehať na uvedené práva voči spolkovej krajine Durínsko, čo možno potvrdiť skutočnosťou, že sa zmieňovala o „akýchkoľvek nárokoch, ktoré [žalobca] môže mať voči Slobodnému štátu Durínsko“ [*neoficiálny preklad*].

- 70 Aj keby sa teda žalobca mohol spoliehať na uvedené práva, Komisia si osvojila názor, že jeho argumentácia je právne nepodstatná z dôvodu, že spolková krajina Durínsko a BvS sú rozdielne právnické osoby.
- 71 Je pravda, že zákaz ustanovený v článku 87 ods. 1 ES sa vzťahuje na akúkoľvek pomoc poskytnutú členskými štátmi alebo zo štátnych prostriedkov a nerozlišuje medzi pomocou poskytnutou priamo štátom a pomocou poskytnutou verejno-právnymi inštitúciami alebo súkromnými osobami, ktoré zriadi alebo vymenuje štát na účel spravovania štátnej pomoci (rozsudok Súdneho dvora z 22. marca 1977, Steinike & Weinlig, 78/76, Zb. s. 595, bod 21 a už citovaný rozsudok Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia/Komisia, bod 38).
- 72 Výlučne na uvedenom základe však nemožno rozhodnúť o tom, že zníženie kúpnej ceny zo strany BvS malo kompenzovať neposkytnutie údajnej investičnej pomoci zo strany spolkovej krajiny Durínsko.
- 73 Po prvé, táto údajná investičná pomoc spolkovej krajiny Durínsko nespadá pod opatrenia oznámené Komisii Spolkovou republikou Nemecko 1. decembra 1998, ktoré zahŕňajú aj zníženie ceny.

- 74 Ďalej je potrebné pripomenúť, že podľa žalobcu mu spolková krajina Durínsko roku 1994 slúbila poskytnutie investičnej pomoci, ktoré spadalo pod 23. rámcový plán spoločných programov na „zlepšenie regionálnych a ekonomických štruktúr“, čo bola regionálna schéma investičnej pomoci.
- 75 Ako však Komisia uviedla vo svojom písomnom vyjadrení, zníženie ceny nespadlo pod túto konkrétnu schému pomoci, a preto ho Komisia nemôže hodnotiť podľa jej ustanovení. Zníženie ceny bolo žalobcovi poskytnuté zo strany BvS, federálneho orgánu pre správu majetku, na ten účel, aby žalobca prekonal finančné ťažkosti a obnovil svoju životaschopnosť, a nie z dôvodu podpory regionálneho hospodárstva v spolkovej krajine Durínsko, čo bolo cieľom 23. rámcového plánu.
- 76 Okrem toho poskytnutie údajnej finančnej pomoci spadalo do výlučnej kompetencie spolkovej krajiny Durínsko a nie do kompetencie BvS, čo potvrdzuje žalobcom na pojednávaní pripustená skutočnosť, že Durínsko by na poskytnutie takejto pomoci muselo použiť vlastné zdroje.
- 77 Za daných okolností, aj keby spolková krajina Durínsko v skutočnosti slúbila uvedenú investičnú pomoc žalobcovi, nie je dôvod rozhodnúť o omyle Komisie v jej posúdení preto, že odmietla tvrdenie odvodené z práva upraviť asset-deal 1 na základe skutočnosti, že BvS a spolková krajina Durínsko sú odlišné právnické osoby.
- 78 V každom prípade je však potrebné konštatovať, že žalobca vo svojom písomnom vyjadrení nepreukázal právne dostatočne skutočnosť, že spolková krajina Durínsko mu naozaj prisľúbila poskytnutie investičnej pomoci vo výške 4 milióny DEM.
- 79 Napriek tomu, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí neopierala o uvedenú úvahu pri odmietnutí žalobcovho tvrdenia založeného na jeho práve na úpravu asset-deal 1, Súd prvého stupňa si vyžiadal v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania

predloženie rôznych dokumentov, ktoré mohli preukázať, že spolková krajina Durínsko pomoc prisľúbila. Tak žalobca predložil Súdu prvého stupňa predovšetkým list od BvS z 18. februára 1998, ktorým boli žalobcovi oznámené základné prvky spoločnej akcie medzi BvS, spolkovou krajinou Durínsko a súkromným investorom, jeho list pre BvS z 19. februára 1999 a zmluvu z 19. februára 1999 o znížení kúpnej ceny. Na tieto listy sa žalobca odvolával vo svojich pripomienkach Komisii z 28. augusta 2000 k začatiu správneho konania.

80 Napriek tomu, že uvedené dokumenty sa týkajú práve poskytnutia zníženia ceny žalobcovi, žiaden z nich neobsahuje dôkaz o prisľube spolkovej krajiny Durínsko poskytnúť pomoc vo výške 4 milióny DEM.

81 Žalobca ďalej predložil žiadosť o dotáciu spomínanú v žalobe, ktorú zaslal spolkovej krajine Durínsko listom z 5. februára 2001. V tomto liste sa uvádza, že „počas rozhovorov o privatizácii Slobodný štát Durínsko sľúbil podporiť projekt investičnými dotáciami vo výške 43 % (27 % + 16 % [ak je investor] MSP) = 10,75 milióna DEM..., z ktorých bolo nakoniec uvoľnených len 6,75 milióna DEM, keďže v medziobdobí sa zmenila definícia MSP v práve Spoločenstva v neprospech [žalobcu], čo malo za následok, že spolková krajina nie je ďalej schopná plniť svoje prisľuby“. Tento list žalobcu však nepreukazuje právne dostatočne, že spolková krajina Durínsko prisľúbila poskytnutie pomoci vo výške 4 milióny DEM, čo malo zdôvodniť súhlas BvS na zníženie ceny v rovnakej výške. Aj keby údajný prisľub 16 % dotácie, na ktorý sa žalobca odvoláva v spomínanom liste, bol predmetným prisľubom pomoci vo výške 4 milióny DEM, spolková krajina Durínsko tento prisľub odvolala, ako sám žalobca pripúšťa.

- 82 Keďže žalobca ďalej uviedol, že zníženie ceny bolo jedným z rozhodujúcich faktorov, ktoré viedli k uzavretiu asset-deal 1, Súd prvého stupňa si vyžiadal aj predloženie tejto zmluvy. Zo žiadneho ustanovenia asset-deal 1 však nemožno usudzovať, že zníženie ceny bolo zdôvodnené nesplneným prísľubom poskytnutia pomoci zo strany spolkovej krajiny Durínsko.
- 83 Nakoniec žalobca predložil na žiadosť Súdu prvého stupňa kópiu listu z 15. augusta 1996 — spomínaného v jeho pripomienkach Komisii z 28. augusta 2000, ktorý mu adresovala spolková krajina Durínsko. Tento list preukazuje, že uvedená spolková krajina mu poskytla dotáciu vo výške 4 680 000 DEM (2 392 846 EUR). K tomuto listu žalobca iniciatívne priložil kópiu rozhodnutia spolkovej krajiny Durínsko o dotácii z 19. augusta 1996. Ako však žalobca odpovedal na pojednávaní na otázky týkajúce sa obsahu týchto listov, pomoc, ktorej sa týkali, nie je prísľúbená pomoc vo výške 4 milióny DEM, ktorú sa spolková krajina Durínsko údajne zaviazala poskytnúť počas predmetnej privatizácie.
- 84 Z uvedeného vyplýva, že žalobca právne dostatočne nepreukázal, že určenie kúpnej ceny za prvé tri výrobné pásy vo výške 5,8 milióna DEM bolo zdôvodnené údajným prísľubom spolkovej krajiny Durínsko poskytnúť investičnú pomoc vo výške 4 milióny DEM. V skutočnosti žalobca na pojednávaní pripustil, že nemá k dispozícii žiadny dokument, ktorý by formálne preukazoval vydanie takéhoto prísľubu spolkovou krajinou Durínsko.
- 85 Súd prvého stupňa došiel k záveru, že prostredníctvom opatrení na zabezpečenie priebehu konania prijatých podľa článku 64 svojho rokovacieho poriadku získal dostatočné informácie, a preto nepovažoval za potrebné vyhovieť žiadostiam žalobcu na položenie otázok BvS a na vypočutie pána Geiřa ako svedka (pozri bod 56 vyššie).

- 86 Keďže žalobca nezdôvodnil svoje tvrdenie, že spolková krajina Durínsko mu prisľúbila poskytnutie investičnej pomoci, na ktorom boli založené jeho tvrdenia, nie je potrebné skúmať žalobcove tvrdenia týkajúce sa podoby úpravy zmluvy v prípade podstatnej zmeny okolností ani určiť, či údajný prisľub pomoci spadal pod 23. rámcový plán.
- 87 Zo všetkých uvedených skutočností vyplýva, že časť žalobného dôvodu zakladajúcu sa na práve upraviť asset-deal 1 je potrebné zamietnuť ako neodôvodnenú.

Vo vzťahu k údajne nesprávnemu uplatneniu kritéria súkromného prevádzkovateľa v trhovej ekonomike

— Tvrdenia účastníkov konania

- 88 Žalobca tvrdí, že Komisia interpretovala kritérium súkromného investora príliš zužujúco. Komisia mala skúmať zníženie ceny z hľadiska súkromnej holdingovej spoločnosti alebo skupiny súkromných podnikov, ktoré sú motivované dlhodobými vyhliadkami životaschopnosti príjemcu pomoci a dôveryhodnosťou svojej povesti (už citované uznesenie zo 4. apríla 2002, Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, bod 65).
- 89 Komisia mala pri aplikovaní kritéria súkromného investora na Spolkovú republiku Nemecko najmä prihliadnuť na prisľub pomoci daný spolkovou krajinou Durínsko roku 1994 a mala skonštatovať, že zníženie ceny bolo len prostriedkom na splnenie tohto prisľubu, a teda nespôsobilo stratu. Okrem toho uvedené opatrenie tým, že

zabránilo žalobcovej platobnej neschopnosti a likvidácii, umožnilo vyhnúť sa strate pomoci, ktorá mu bola predtým poskytnutá.

- 90 Žalobca takisto namieta to, že Komisia v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenia č. 67 až 85) odmietla argumentáciu Spolkovej republiky Nemecko. Podľa nej by súkromný veriteľ zo svojho uhla pohľadu uprednostnil čiastočné vzdanie sa nároku na zaplatenie ceny určenej podľa asset-deal 1, aby umožnil prevod štvrtého výrobného pásu podľa asset-deal 2. Pri posudzovaní možnosti tohto prevodu, a to aj v prípade likvidácie žalobcu, Komisia nielen zamenila hodnotenie daného členského štátu svojím hodnotením, ale aj prekročila rámec primeraných úvah, na ktoré by prihliadol súkromný investor.
- 91 Okrem toho je odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nedostatočné aj preto, lebo sa nezmieňuje o správe o audite BvS z 30. mája 2000, ktorá bola pripojená k oznámeniu Spolkovej republiky Nemecko Komisii z 3. júla 2000. Komisia mala uviesť, prečo sa nepridžala tejto správy, ktorá vysvetľovala, prečo Spolková republika Nemecko došla k záveru, že zníženie ceny je v súlade s prístupom súkromného investora.
- 92 Komisia namieta, že napadnuté rozhodnutie (odôvodnenia č. 78, 79 a 83) hovorí o kritériu súkromného veriteľa, a nie o kritériu súkromného investora, ktorého sa dovoľáva žalobca. Argumentácia týkajúca sa súkromného investora je preto bezpredmetná a tvrdenia vzťahujúce sa na kritérium súkromného veriteľa sú neprípustné, keďže neboli obsiahnuté v žalobe.

- 93 Komisia popiera, že kritérium súkromného veriteľa použila príliš zužujúco. Ak by Spolková republika Nemecko informovala súkromného veriteľa, že žalobca prakticky prerušil vykonávanie úhrad a bol na pokraji platobnej neschopnosti, tento súkromný veriteľ by uskutočnil kroky na vymáhanie svojich pohľadávok. Prepočty Komisie ukazujú, že Spolkovú republiku Nemecko by vyšlo lacnejšie, keby neznížila cenu.
- 94 Tri dôvody vedúce k záveru, že BvS sa nesprával ako súkromný veriteľ, sú podrobne rozvedené v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenia č. 76 až 80). Komisia uviedla v konkrétnej súvislosti so štvrtým výrobným pásom, ktorý bol predmetom asset-deal 2, že nikdy nezastávala názor, aby bol tento pás v každom prípade predaný žalobcovi. Napadnuté rozhodnutie je založené na domnienke, že v prípade žalobcovej likvidácie by bol štvrtý výrobný pás predaný tretej strane spolu s ďalšími výrobnými zariadeniami žalobcu. Nie je dôvod ani usudzovať, že asset-deal 2 by nebol uzatvorený bez zníženia ceny, keďže cena určená touto zmluvou vo výške 50 000 DEM zodpovedala prakticky darovaniu. Napokon, žalobca nevysvetľuje, aký dopad mala nesprávnosť, ktorej sa údajne dopustila Komisia, na jej výpočty.
- 95 Vedľajší účastník konania sa stotožňuje s tvrdením Komisie.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 96 Po prvé, vo vzťahu k prípustnosti tvrdení žalobcu týkajúcich sa kritéria súkromného veriteľa je potrebné pripomenúť, že článok 48 ods. 2 rokovacieho poriadku zakazuje uvádzanie nových dôvodov počas konania, pokiaľ nie sú založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. V prejednávanej veci tvrdenia uvedené žalobcom v jeho replike týkajúce sa kritéria súkromného veriteľa, ktoré Komisia použila v napadnutom rozhodnutí, sú odpoveďou na tvrdenie uvedené Komisiou v jej vyjadrení, že kritérium súkromného

investora uvedené v žalobe je v prejednávanej veci bezpredmetné. Tieto tvrdenia preto nie sú novým dôvodom, ale rozvinutím žalobného dôvodu o údajnom porušení článku 87 ods. 1 ES nesprávnym uplatnením kritéria súkromného prevádzkovateľa v trhovom hospodárstve Komisiou. Námietka neprípustnosti vznesená Komisiou musí byť preto zamietnutá.

- 97 Po druhé, vo vzťahu ku skutkovej podstate týchto tvrdení je vhodné poznamenať, že posúdenie Komisie, či opatrenie štátu vyhovuje kritériu súkromného subjektu v trhovom hospodárstve, si vyžaduje komplexné ekonomické zhodnotenie. Pri prijímaní opatrenia, ktoré zahŕňa takéto zhodnotenie, má Komisia rozsiahle právo voľnej úvahy a súdna kontrola tohto opatrenia, aj keď sa ňou rozumie to, či opatrenie patrí do oblasti pôsobnosti článku 87 ods. 1 ES, sa obmedzuje na zistenie, či boli dodržané procesné pravidlá, a stanovenie, či vec nebola nesprávne právne posúdená, či skutkové zistenia boli vecne správne a či nedošlo k ich zjavne nesprávnemu posúdeniu alebo k zneužitiu právomoci. Súd prvého stupňa najmä nie je oprávnený nahrádzať ekonomické posúdenie autora rozhodnutia svojím vlastným posúdením (v tomto zmysle pozri rozsudky Súdu prvého stupňa z 11. júla 2002, HAMSA/Komisija, T-152/99, Zb. s. II-3049, body 125 až 127 a 129, a zo 17. októbra 2002, Linde/Komisija, T-98/00, Zb. s. II-3961, bod 40).
- 98 Na účel zistenia, či zníženie časti žalobcových dlhov zo strany BvS predstavuje štátnu pomoc, je v prejednávanej veci vhodné použiť kritérium súkromného veriteľa v trhovom hospodárstve, ktoré sa spomína v napadnutom rozhodnutí a ktoré okrem toho nebolo napadnuté žalobcom.
- 99 BvS tým, že znížil cenu, nekonal ako verejný investor, ktorého konanie treba porovnávať s konaním súkromného investora uskutočňujúceho všeobecnú alebo sektorovú štrukturálnu politiku a vedeného dlhodobými vyhliadkami výnosovosti investovaného kapitálu. Tento štátny orgán sa musí v skutočnosti porovnávať so súkromným veriteľom usilujúcim sa o zaplatenie súm, ktoré mu dlhuje dlžník vo

finančných ťažkostiach (v tomto zmysle pozri rozsudky Súdneho dvora z 29. apríla 1999, Španielsko/Komisia, C-342/96, Zb. s. I-2459, bod 46, a z 29. júna 1999, DM Transport, C-256/97, Zb. s. I-3913, bod 24, ako aj už citovaný rozsudok HAMSA/Komisia, bod 167).

100 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že Spolková republika Nemecko uviedla počas správneho konania, že žalobca roku 1997 čelil vážnym finančným ťažkostiam. Preto by podľa nemeckých orgánov trvanie BvS na vyplatení kúpnej ceny určenej v asset-deal 1 viedlo pravdepodobne k likvidácii žalobcu a teda aj k neplneniu asset-deal 2. Vzhľadom na to si Spolková republika Nemecko osvojila názor, že celkové náklady (1 811 000 DEM) zníženia ceny o 4 milióny DEM by pre BvS boli výhodnejšie ako trvanie na úplnom zaplatení kúpnej ceny určenej v asset-deal 1 (2 590 000 DEM) (odôvodnenia č. 73 až 75 napadnutého rozhodnutia).

101 Žalobca spochybňuje dôvody, ktoré viedli v napadnutom rozhodnutí Komisiu k odmietnutiu tvrdení predložených Spolkovou republikou Nemecko počas správneho konania o tom, že zníženie ceny určenej v asset-deal 1 o 4 milióny DEM malo za cieľ znížiť finančné náklady BvS, a preto bolo hospodársky najvýhodnejším riešením.

102 Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je založené na nereálnom predpoklade, podľa ktorého by sa asset-deal 2 plnil aj v prípade vstupu žalobcu do likvidácie. Ďalej tvrdí, že tvrdenia Spolkovej republiky Nemecko sú založené na racionálnych ekonomických úvahách, a preto Komisia nemohla v žiadnom prípade nahradiť toto posúdenie daného členského štátu svojím vlastným posúdením.

- 103 Na podporu uvedenej časti žalobného dôvodu však žalobca uvádza len to, že Komisia prekročila kontrolné právomoci zverené jej na účel zisťovania, či daný členský štát konal ako súkromný veriteľ, keď uviedla, že „neexistuje žiadny dôkaz umožňujúci predpokladať, že asset-deal 2 by nenadobudol účinnosť v prípade, ak by sa BvS nevzdal časti svojho nároku“.
- 104 Toto nepodložené tvrdenie nemôže preukázať, že Komisia sa dopustila zjavného omylu v posúdení svojím záverom, že neexistovali žiadne dôkazy umožňujúce považovať zníženie ceny za podmienku predchádzajúcu uskutočneniu asset-deal 2 (odôvodnenia č. 76 až 78 napadnutého rozhodnutia).
- 105 Každopádne však Komisia v napadnutom rozhodnutí zvažovala aj možnosť, že asset-deal 2 by nebol uskutočnený v prípade, ak by BvS trval na zaplatení plnej kúpnej ceny prvých troch výrobných pásov tak, ako bolo dohodnuté v asset-deal 1. V tejto súvislosti sa Komisia oprela o dve ďalšie úvahy, ktoré podľa nej preukazujú, že Spolková republika Nemecko nemohla opodstatnene tvrdiť, že zníženie ceny bolo hospodársky najvýhodnejším riešením.
- 106 Po prvé, Komisia zistila, že aj keby asset-deal 1 nebolo možné vykonať bez zníženia ceny, tak to nedokazuje, že súhlas BvS s týmto znížením zodpovedal správaniu súkromného veriteľa (odôvodnenie č. 79 napadnutého rozhodnutia). Komisia si osvojila názor, že ak by BvS neposkytol zníženie ceny a nechal tak žalobcu vstúpiť do likvidácie, nebolo by potrebné brať do úvahy náklady spojené s rekultiváciou stavebného pozemku štvrtej výrobnéj linky v rozpore s ekonomickým zdôvodnením Spolkovej republiky Nemecko, ktoré predložila na podporu svojich tvrdení. Uvedená rekultivácia by bola v skutočnosti nevyhnutná na účel vytvorenia technologického parku. Súkromný veriteľ by však nebol povinný uskutočňovať takýto projekt.

- 107 Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení nespochybnil tvrdenia Komisie týkajúce sa rekultivácie stavebného pozemku štvrtej výrobnéj linky nevyhnutnej na vytvorenie technologického parku. Vo svojich odpovediach na otázky Súdu prvého stupňa však žalobca uviedol, že BvS bol z právneho hľadiska povinný rekultivovať tento pozemok a že navrhované vytvorenie technologického parku bolo intenzívne dotované.
- 108 Okrem skutočnosti, že uvedené tvrdenie nebolo žalobcom preukázané, nemôže spochybniť tvrdenie Komisie, podľa ktorého by súkromný veriteľ nemal povinnosť vybudovať technologický park. Keďže takýto projekt nie je spojený s cieľom reštrukturalizácie žalobcu, Komisia si mohla osvojiť názor, že nejde o povinnosť, ktorá by spadala do rámca prístupu súkromného veriteľa, ale o súčasť výkonu zverených verejnoprávnych oprávnení spadajúcich pod štátnu moc.
- 109 Komisia takisto konštatovala, že nemecké orgány určili cenu uvedeného pozemku pri ich kúpe od žalobcu vo výške 1 047 000 DEM (535 323 EUR) za predpokladu zníženia ceny určenej v asset-deal 1 o 4 milióny DEM. Naopak, Spolková republika Nemecko ju stanovila len vo výške 470 000 DEM (240 307 EUR) v prípade, ak by BvS neznížil cenu a spôsobil tak vstup žalobcu do likvidácie. Komisia uviedla, že uvedené zníženie kúpnej ceny pozemku nebolo ďalej objasnené (odôvodnenie č. 79 napadnutého rozhodnutia).
- 110 Napriek tomu, že žalobca vo svojom písomnom vyjadrení hodnotenie Komisie nespochybnil, v odpovediach na otázky Súdu prvého stupňa uviedol, že zníženie kúpnej ceny pozemku bolo odôvodnené potrebou jeho rekultivácie. Aj v prípade, že BvS bol povinný rekultivovať pozemok štvrtej výrobnéj linky, však nie je prípustné brať do úvahy tak rekultiváciu za 2 200 000 DEM (1 124 842 EUR), ako aj zníženie kúpnej ceny z 1 047 000 DEM na 470 000 DEM.

- 111 Z uvedeného vyplýva, že Komisia bola oprávnená nezohľadniť náklady rekultivácie pozemku štvrtej výrobnéj linky pri stanovovaní nákladov, ktoré by BvS znášal v prípade, ak by trval na zaplatení celej ceny určenej v asset-deal 1, s tým, že sa takýmto postupom nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia.
- 112 Samotný tento fakt umožňuje zistenie, že Komisia si oprávnenne osvojila názor, že náklady, ktoré vznikli BvS znížením ceny, boli na rozdiel od informácií poskytnutých Spolkovou republikou Nemecko v tomto prípade vyššie ako náklady, ktoré by boli vynaložené v prípade, ak by k zníženiu ceny nedošlo.
- 113 Po druhé, Komisia v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenie č. 80) takisto tvrdí, že pri uskutočňovaní porovnávacieho výpočtu finančných nákladov, ktoré mali byť znášané zo strany BvS v prípade zníženia ceny na jednej strane a v prípade zaplatenia celej ceny prvotne určenej v asset-deal 1 na druhej strane, Spolková republika Nemecko opomenula zobrať do úvahy investičnú pomoc vo výške 1 milióna DEM, ktorá bola poskytnutá zo strany BvS v rámci asset-deal 2. Ak by sa táto pomoc vzala do úvahy, bolo by zrejmé, že náklady znášané BvS by v prípade zníženia ceny boli vyššie.
- 114 Žalobca vo svojej odpovedi na otázky Súdu prvého stupňa uviedol, že pomoc vo výške 1 milióna DEM poskytnutá na základe článku 5 asset-deal 2 mala charakter nenávratného výdavku („sunk cost“). Vzhľadom na to, že štvrtá výrobná linka sa mohla sprevádzkovať len za podmienky inovácie jej súčastí, sa podľa žalobcu BvS zaviazal uhradiť mu výdavky na údržbu tejto linky až do výšky 1 milióna DEM, čo z povahy svojho účelu bolo nenávratnou výpomocou a nevedlo by ani k vzniku práv v prípade platobnej neschopnosti.

- 115 Je však potrebné konštatovať, že žalobca sa vo svojej odpovedi na otázky Súdu prvého stupňa uspokojil s uvedením toho, že pomoc poskytnutá zo strany BvS mala charakter nenávratného výdavku bez toho, aby predložil dôkazy, ktoré by boli dostupné Komisii počas správneho konania.
- 116 Navyše uvedená okolnosť nezdôvodňuje opomenutie tejto pomoci pri výpočte nákladov, ktoré by BvS vznikli z uskutočnenia asset-deal 2. Aj keby táto pomoc bola výdavkom, ktorý BvS nemôže vymáhať späť v prípade vstupu žalobcu do likvidácie a ďalšieho neplnenia asset-deal 2, zostáva skutočnosťou, že BvS ju poskytol v súvislosti s uskutočnením asset-deal 2. Je preto potrebné zohľadniť ju pri výpočte nákladov, ktoré by BvS vznikli z uskutočnenia asset-deal 2 po súhlase so znížením ceny.
- 117 Z toho vyplýva, že žalobca nepreukázal, že sa Komisia dopustila nesprávneho posúdenia pri rozbere uvedenom v odôvodnení č. 80 napadnutého rozhodnutia.
- 118 Keďže sa už skonštatovalo, že zníženie ceny bolo najnákladnejšou alternatívou (pozri bod 112 vyššie), tak to isté by *a fortiori* platilo v prípade, ak by BvS zaplatila dodatočnú pomoc vo výške 1 milión DEM.
- 119 Za týchto okolností nemožno akceptovať tvrdenie, ktorým žalobca vytýka Komisii, že nevezala do úvahy skutočnosť, že zníženie ceny je odôvodniteľné snahou vyhnúť sa strate pomoci poskytnutej predtým na účel uzavretia asset-deal 1.

- 120 Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení ďalej uvádza, že cieľ udržať dôveryhodnosť BvS a podporiť jeho verejnú povesť je faktor, ktorý by sa mal primerane brať do úvahy súkromným prevádzkovateľom. Komisia mala zobrať do úvahy prísľub poskytnutia pomoci, ktorý bol urobený spolkovou krajinou Durínsko roku 1994, a skonštatovať, že zníženie ceny bolo jednoducho len spôsobom dodržania tohto prísľubu.
- 121 Ako sa už však skonštatovalo, žalobca nepreukázal existenciu zjavne nesprávneho posúdenia Komisiou v tom, že si osvojila názor, podľa ktorého žalobca nemal právo na úpravu asset-deal 1. Preto nemožno dospieť k záveru, že vierohodnosť BvS by bola dotknutá trvaním na zaplatení kúpnej ceny za prvé tri výrobné linky vo výške 5,8 milióna DEM, určenej v asset-deal 1.
- 122 Z uvedeného je zrejmé, že Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia svojím záverom, že BvS sa nesprával ako súkromný veriteľ konajúci za štandardných trhových podmienok a že Komisia nepoužila toto kritérium nesprávne.
- 123 Po tretie, vo vzťahu k žalobnému tvrdeniu o nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v tom, že Komisia neobjasnila dôvody, prečo nezobrala do úvahy správu BvS z 30. mája 2000, je potrebné uviesť, že Komisia bola v odôvodnení oprávnená obmedziť sa na uvedenie skutočností a právnych úvah, ktoré mali rozhodujúci význam v súvislostiach jej rozhodnutia (pozri bod 60 vyššie).
- 124 Táto správa, ktorá bola spísaná dva roky po znížení ceny, hovorí:

„Z ekonomického hľadiska by tak pre BvS, ako aj pre [žalobcu] najlepším riešením bolo to, keby sa úspešne našiel, ako sa aj zamýšľa, v roku 2000 investor, ktorý by

mohol dať k dispozícii kapitál vo výške 3 850 000 DEM a pohľadávka BvS z kúpnej ceny vo výške 5 800 000 DEM by bola vysporiadaná zaplatením 1 800 000 DEM a úrokov.“

- 125 Správa teda podmieňuje pokračovanie aktivít žalobcu nielen znížením ceny, ale aj novým vkladom zo strany investora vo výške 3 850 000 DEM. O potrebe takéhoto vkladu sa zmieňuje už plán reštrukturalizácie z roku 1998. Je však nesporné, že žiadny nový súkromný investor sa nenašiel (odôvodnenie č. 95 napadnutého rozhodnutia).
- 126 Navyše, Spolková republika Nemecko vo svojom oznámení Komisii z 27. februára 2001 uviedla, že správa BvS z 30. mája 2000 bola len úvodným priblížením, ktoré so zámerom prispôbiť plán reštrukturalizácie z roku 1998 neprihliadalo na niektoré štvrtroky recesie v rokoch 1998 a 1999.
- 127 Preto si Komisia oprávnene osvojila názor, že táto správa nebola relevantnou skutočnosťou, o ktorej bolo potrebné sa zmieňovať v napadnutom rozhodnutí. Napadnuté rozhodnutie teda nie je v tejto súvislosti postihnuté vadou nedostatočného odôvodnenia.
- 128 V zmysle všetkých vyššie uvedených okolností je nevyhnutné túto časť žalobného dôvodu takisto zamietnuť.

Vo vzťahu k údajne nesprávnemu určeniu výšky pomoci

- 129 Žalobca subsidiárne tvrdí, že Komisia chybné určila výšku pomoci, ktorá má byť vrátená podľa článku 2 napadnutého rozhodnutia. Komisia neuviedla dôkazy, že táto pomoc je skutočne vo výške 4 milióny DEM. Keďže článok 87 ods. 1 ES sa zmieňuje

o pomoci „zo štátnych prostriedkov“, výška pomoci, ktorú možno považovať za nezlučiteľnú so spoločným trhom, sa rovná strate príjmu BvS v dôsledku odsúhlasenia zníženia ceny.

130 Komisia nepopiera, že žalobca by vstúpil do likvidácie, ak by BvS požadoval zaplatenie ceny určenej podľa asset-deal 1. Predpokladá však, že v takom prípade by asset-deal 2 bol predsa len uskutočnený, čo je z uhľa pohľadu žalobcu nereálne. Z tohto dôvodu Komisia pri určení výšky uvedenej pomoci nezobrala do úvahy ďalšie straty, ktoré by BvS utrpel, ak by druhá zmluva nebola uskutočnená. Okrem toho, podľa výpočtu v napadnutom rozhodnutí by sa strata príjmu BvS v prípade likvidácie žalobcu rovnala iba čiastke poskytnutej veriteľom, a nie 4 miliónom DEM. Keďže Komisia vyčíslila čiastku predmetnej pomoci vo výške, ktorá nie je v súlade s jej vlastnými závermi, napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené.

131 Komisia, ktorú podporuje vedľajší účastník konania, odmieta toto tvrdenie.

132 Súd prvého stupňa pripomína, že podľa judikatúry je cieľom Komisie pri vymáhaní protiprávne poskytnutej pomoci je zbaviť príjemcu výhody, ktorú mal oproti svojim konkurentom na trhu, a obnoviť stav, ktorý existoval pred poskytnutím pomoci (v tomto zmysle pozri rozsudky Súdneho dvora z 21 marca 1990, Belgicko/Komisia, C-142/87, Zb. s. I-959, bod 66, a zo 4. apríla 1995, Komisia/Taliansko, C-348/93, Zb. s. I-673, bod 27). Tento cieľ nemôže závisieť od formy, akou bola pomoc poskytnutá (rozsudok Súdneho dvora z 10. júna 1993, Komisia/Grécko, C-183/91, Zb. s. I-3131, bod 16).

- 133 Takisto bolo rozhodnuté (pozri najmä rozsudok Súdneho dvora z 24. februára 1987, Deufil/Komisia, 310/85, Zb. s. 901), že vrátenie protiprávne poskytnutej pomoci je logickým dôsledkom záveru o jej protiprávnosti. Z toho vyplýva, že vrátenie protiprávne poskytnutej štátnej pomoci na účel obnovenia predchádzajúceho stavu nemožno vo všeobecnosti považovať za neprimerané vo vzťahu k cieľom ustanovení Zmluvy týkajúcich sa štátnej pomoci (už citovaný rozsudok Súdneho dvora z 21. marca 1990, Belgicko/Komisia, bod 66).

- 134 Článok 2 ods. 1 napadnutého rozhodnutia znie:

„[Spolková republika] Nemecko prijme všetky nevyhnutné opatrenia, aby príjemca vrátil pomoc uvedenú v článku 1, ktorá [mu] bola protiprávne poskytnutá.“
[neoficiálny preklad]

- 135 V prípade, ako je prejednávaná vec, keď je pomoc protiprávne poskytnutá vo forme zníženia ceny určenej v kúpnej zmluve, nie je správne tvrdiť, ako to robí žalobca, že výška pomoci, ktorá má byť vrátená, je nižšia ako suma zníženia ceny.

- 136 Podľa asset-deal 1 BvS predával prvé tri výrobné pásy za 5,8 milióna DEM. V dôsledku zníženia ceny získal žalobca ekonomické zvýhodnenie vo výške 4 milióny DEM, ktoré jeho konkurenti nemali.

- 137 Žalobca nemôže odôvodnene tvrdiť, že z pohľadu súkromného veriteľa je výška štátnej pomoci nižšia ako výška zníženia ceny a že zaplatenie celej ceny určenej v asset-deal 1 by viedlo k ďalším stratám pre Spolkovú republiku Nemecko, keďže už bolo uvedené, že takýto veriteľ konajúci za štandardných trhových podmienok by cenu neznížil (pozri bod 122 vyššie).
- 138 Žalobca v každom prípade tvrdí, že strata utrpená Spolkovou republikou Nemecko nebola vo výške 4 milióny DEM, ale skôr vo výške čiastky poskytnutej veriteľom v súvislosti s likvidáciou, ktorá by prebehla v prípade nezníženia ceny zo strany BvS.
- 139 Keďže však účelom vrátenia protiprávne poskytnutej pomoci je obnoviť stav existujúci pred jej poskytnutím, Komisia bola toto vrátenie pomoci oprávnená nariadiť. Požadovaným vrátením zníženia ceny, ktoré môže viesť k likvidácii žalobcu, sa bude žalobca nachádzať v obdobnom postavení, v akom by sa nachádzal, ak by cena nebola znížená, t. j. podľa žalobcu v likvidácii. Ak žalobca skutočne vstúpi do likvidácie, je vecou Spolkovej republiky Nemecko, aby zabezpečila, že pomoc bude v súlade s príslušnými ustanoveniami vnútroštátneho práva vrátená a likvidácia nebude brániť vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia (v tomto zmysle pozri rozsudok Súdneho dvora z 15. januára 1986, Komisia/Belgicko, 52/84, Zb. s. 89, body 16 a 17).
- 140 Z uvedeného vyplýva, že uvedená časť žalobného dôvodu, ako aj prvý žalobný dôvod v celosti musia byť zamietnuté ako neopodstatnené.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 87 ods. 3 písm. c) ES a na nedostatočnom odôvodnení

Tvrdenia účastníkov konania

- 141 Žalobca v prvom rade pripomína, že Komisia má vziať pri skúmaní primeranosti pomoci podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES do úvahy štruktúru trhu (rozsudky Súdu prvého stupňa zo 6. októbra 1999, Salomon/Komisia, T-123/97, Zb. s. II-2925, bod 79, a z 30. januára 2002, Keller a Keller Meccanica/Komisia, T-35/99, Zb. s. II-261, bod 88). Odvoláva sa v tomto ohľade na pokyny Spoločenstva o poskytovaní štátnej pomoci pri záchrane a reštrukturalizácii podnikov v ťažkostiach. Tieto pokyny sa zmieňujú napríklad o prípadoch, keď by zánik podniku mohol viesť k vytvoreniu monopolu alebo oligopolu. Žalobca dodáva, že Komisia je povinná zistiť, či poskytnutie pomoci nie je spojené s porušením iných ustanovení práva Spoločenstva, ako napríklad článku 82 ES a článku 2 nariadenia Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. ES L 257, 1990, s. 13) (rozsudky Súdneho dvora z 19. septembra 2000, Nemecko/Komisia, C-156/98, Zb. s. I-6857, bod 78; z 3. mája 2001, Portugalsko/Komisia, C-204/97, Zb. s. I-3175, bod 41 a nasl., a rozsudky Súdu prvého stupňa z 31. januára 2001, RJB Mining/Komisia, T-156/98, Zb. s. II-337, bod 112 a nasl.).
- 142 V prejednávanej veci sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že medzi všetkými faktormi zvažovanými na účel zhodnotenia primeranosti pomoci podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES nezobrala do úvahy skutočnosť, že v prípade zániku žalobcu by skupina Schott Glas získala alebo si posilnila svoju dominantnú pozíciu v určitých oblastiach výroby skla.
- 143 Konkrétnejšie žalobca vytýka Komisii, že ignorovala jeho vysvetlenia týkajúce sa štruktúry trhu a nepreskúmala, či by jeho zánik mohol viesť k vytvoreniu úzkeho oligopolu, ako to preukázala nemecká vláda vo svojom oznámení z 20. novembra

2000. Odvoláva sa na niekoľko číselných údajov vzťahujúcich sa na trhové podiely, ktoré boli uvedené v predmetnom oznámení, a tvrdí, že spochybňovanie týchto číselných údajov zo strany vedľajšieho účastníka konania je neodôvodnené, pričom tento je vedúcim podnikom v danom sektore. Vedľajší účastník konania najmä nevyvrátil tvrdenie, že v prípade zániku žalobcu by mal prakticky monopolné postavenie na trhu so surovinami pre „priehľadné sklo“.

- 144 Nakoniec je odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nedostatočné v tom, že neumožňuje zistiť, či Komisia pri posudzovaní zníženia ceny podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES zobrala do úvahy zmenu štruktúry trhu, ktorá by nastala po zániku žalobcu v prípade, ak by bola celá kúpna cena zachovaná.
- 145 Po druhé žalobca vytyka Komisii, že založila svoje hodnotenie podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES na nepresných skutočnostiach, a to na pláne reštrukturalizácie, ktorý jej bol zaslaný 1. decembra 1998. Tento plán totiž nebol v súlade s plánovanou reštrukturalizáciou žalobcu v čase vydania napadnutého rozhodnutia 12. júna 2001, čo je v prejednávanej veci smerodajné (rozsudok Súdu prvého stupňa z 5. júna 2001, ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi/Komisii, T-6/99, Zb. s. II-1523, bod 93). V tejto súvislosti Komisia ubezpečila nemecké orgány, že ich bude informovať pred vydaním napadnutého rozhodnutia tak, aby jej mohli zaslať nový plán reštrukturalizácie, ktorý jej prisľúbili v oznámení z 27 februára 2001. Žalobca sa domnieva, že za týchto okolností nebola Komisia oprávnená založiť napadnuté rozhodnutie na pláne reštrukturalizácie z roku 1998.
- 146 Nakoniec, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nedostatočné, keďže sa nezmieňuje o správe Arnold, ktorá bola vypracovaná na žiadosť spolkovej krajiny Durínsko a bola pripojená k oznámeniu Spolkovej republiky Nemecko Komisii z 27. februára 2001. Je to jediný dokument v spise zo správneho konania, ktorý

obsahuje systematickú analýzu žalobcovho ekonomického stavu. Ukazuje, že žalobca bol v roku 2000 na ceste k ozdraveniu. V napadnutom rozhodnutí (odôvodnenia č. 96 a 97) Komisia usúdila v úplnom rozpore s uvedenou správou, že plán reštrukturalizácie by neumožnil obnovenie žalobcovej životaschopnosti. Okrem toho, toto hodnotenie Komisie bolo medzičasom spochybnené Pfizenmayerovou správou z 10. decembra 2001.

- 147 Komisia, ktorú podporuje vedľajší účastník konania, odmieta žalobcove tvrdenie.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 148 Je potrebné pripomenúť, že Komisia má rozsiahle právo voľnej úvahy v oblasti pôsobnosti článku 87 ods. 3 ES (rozsudky Súdneho dvora z 21 marca 1990, Belgicko/Komisia, už citovaný, bod 56, a z 11. júla 1996, SFEI a iní, C-39/94, Zb. s. I-3547, bod 36). Súdna kontrola tohto opatrenia sa preto obmedzuje na zistenie, či boli dodržané procesné pravidlá a povinnosť odôvodnenia, a či boli skutkové zistenia vecne správne a nedošlo k ich zjavne nesprávnemu posúdeniu alebo k zneužitiu právomoci (rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. októbra 1996, Skibsværftsforeningen a i./Komisia, T-266/94, Zb. s. II-1399, bod 170). Súd prvého stupňa najmä nie je oprávnený nahrádzať ekonomické posúdenie Komisie svojim vlastným posúdením (rozsudky Súdu prvého stupňa z 12. decembra 1996, AIUFFASS a AKT/Komisia, T-380/94, Zb. s II-2169, bod 56, a HAMSA/Komisia, už citovaný, bod 48).
- 149 Komisia je však na jednej strane viazaná pokynmi a oznámeniami, ktoré vydáva v oblasti preskúmania štátnej pomoci, pokiaľ sa neodchyľujú od noriem uvedených v Zmluve a sú akceptované členskými štátmi (rozsudky Súdneho dvora Deufil/Komisia, už citovaný, bod 22; z 24. marca 1993, CIRFS a i./Komisia, C-313/90, Zb.

s. I-1125, bod 36; z 15. októbra 1996, IJssel-Vliet, C-311/94, Zb. s. I-5023, bod 43, a z 26. septembra 2002, Španielsko/Komisija, C-351/98, Zb. s. I-8031, bod 53). Na druhej strane je potrebné pripomenúť, že podľa článku 253 ES musia byť rozhodnutia Komisie odôvodnené, a to vrátane rozhodnutí o nezlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES.

- 150 Na prvom mieste je potrebné preskúmať žalobcove tvrdenie, podľa ktorého Komisia založila napadnuté rozhodnutie na pláne reštrukturalizácie z decembra 1998, a nie na pláne reštrukturalizácie z 19. apríla 2001, a nezobrala do úvahy správu Arnold z 24. novembra 2000.
- 151 Čo sa týka plánu reštrukturalizácie, na ktorom Komisia založila svoje rozhodnutie, je potrebné pripomenúť, že ods. 3.2.2 pokynov Spoločenstva o poskytovaní štátnej pomoci pri záchrane a reštrukturalizácii podnikov v ťažkostiach stanovuje okrem iného to, že pomoc musí byť spojená s realizovateľným programom reštrukturalizácie alebo obnovy, ktorý musí byť predložený so všetkými relevantnými detailmi Komisii, a že tento plán musí umožniť obnovenie konkurencieschopnosti podniku v primeranej lehote.
- 152 Po prvé, zníženie ceny určenej podľa asset-deal 1 o 4 milióny DEM bolo v prejednávanej veci poskytnuté žalobcovi zo strany BvS pred jeho oznámením Komisii z 1. decembra 1998. Je nesporné, že spolu s oznámením o znížení ceny zaslali nemecké orgány Komisii plán reštrukturalizácie z decembra 1998, ktorý sa týkal obdobia od roku 1998 do roku 2000. Rovnako je nesporné, že plán reštrukturalizácie z 19. apríla 2001 nebol Komisii počas správneho konania zaslaný.
- 153 Na otázku predloženú v tomto ohľade Súdom prvého stupňa žalobca odpovedal, že plán reštrukturalizácie nebol Komisii spočiatku zaslaný preto, aby sa vyhlo súčasnému predkladaniu rôznych alternatívnych plánov.

- 154 Po druhé, z oznámenia Spolkovej republiky Nemecko Komisii z 27. februára 2001 je zrejmé, že nevyhnutnosť úpravy plánu reštrukturalizácie z roku 1998 vyplývala jednak z neexistencie vkladu súkromného investora, ktorý predpokladal uvedený plán, a jednak z mimoriadne slabého stavu hospodárstva v prvom štvrtroku 1999, ktorý prispel k zhoršeniu finančnej situácie žalobcu. Nevyhnutnosť prijať nový plán reštrukturalizácie v roku 2001 svedčí preto o neúspešnosti plánu reštrukturalizácie zostaveného v roku 1998, čo sa týka obnovenia životaschopnosti žalobcu v primeranej lehote.
- 155 Po tretie, žiaden z dokladov nachádzajúcich sa v spise nepreukazuje tvrdenie žalobcu, že Komisia sa skutočne zaviazala informovať nemecké orgány o bezprostrednej blízkosti vydania napadnutého rozhodnutia.
- 156 V tomto ohľade bolo rozhodnuté, že povinnosť Komisie informovať daný členský štát o bezprostrednej blízkosti prijatia zamietavého rozhodnutia by mohla mať za následok prietahy v konaní, ktoré by Komisii bránili ukončiť prebiehajúce správne konanie (rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. januára 1999, Neue Maxhütte Stahlwerke a Lech-Stahlwerke/Komisia, T-129/95, T-2/96 a T-97/96, Zb. s. II-17, bod 231).
- 157 Okrem toho nemecké orgány vo svojom oznámení Komisii len uviedli, že „pokiaľ to bude Komisia považovať za nevyhnutné, federálna vláda ju bude v blízkej dobe informovať o konečnom výsledku rozhodnutia o prispôbení plánu reštrukturalizácie“. Žalobca preto nemôže oprávnenne tvrdiť, že nemecká vláda navrhla v uvedenom oznámení zaslanie nového plánu reštrukturalizácie, keďže takýto plán v tom čase ani nebol k dispozícii.

- 158 Navyše, hoci uvedené oznámenie spomína nevyhnutnosť prispôsobenia plánu reštrukturalizácie z roku 1998, nemecké orgány v ňom uviedli toto:

„Nemecká vláda však zastáva názor, že na základe typického trhového správania BvS môže Komisia skončiť konanie bez skúmania úprav plánu reštrukturalizácie, ktorého detaily je ešte len potrebné odsúhlasiť“

- 159 Po štvrté, ako zdôrazňuje Komisia, žalobca nepovažoval za potrebné zaslať uvedený plán Komisii medzi 19. aprílom 2001, teda dátumom jeho prijatia, a 12. júnom 2001, teda dátumom vydania napadnutého rozhodnutia.
- 160 Zo všetkých uvedených zistení vyplýva, že žalobcovo tvrdenie, podľa ktorého Spolková republika Nemecko formálne žiadala Komisiu o súhlas na predloženie aktualizovaného plánu reštrukturalizácie, je neodôvodnené. Preto nemožno usúdiť, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď v napadnutom rozhodnutí vychádzala z plánu reštrukturalizácie z decembra 1998.
- 161 Čo sa týka správy Arnold z 24. novembra 2000, je v jej úvode uvedené, že spolková krajina Durínsko objednala jej vypracovanie na účel preskúmania rizika spojeného s poskytnutím dodatočnej pomoci.

162 Navyše v závere uvedenej správy je uvedené toto:

„Výsledky spoločnosti z rokov 1997 až 2002 ukazujú, že spoločnosť sa vyvíja správnym smerom.

Vďaka vysokému obratu na jednej strane a zníženiu nákladov na strane druhej sa výsledky od roku 1997 neustále zlepšovali s výnimkou roku 1999. Vzhľadom na mimoriadne príjmy bude v roku 2000 možné dosiahnuť vyrovnaný hospodársky výsledok. Spoločnosť dosiahne prah rentability v roku 2002 pri obrate 40 miliónov DEM.

To platí za predpokladu, že uvedený vývoj neovplyvnia žiadne mimoriadne faktory.

Podmienkou takto predpokladaného vývoja je však vykonanie nevyhnutných investícií, odhadom asi vo výške 11 500 000 DEM. Roku 2000 bolo možné vykonať investície len vo výške 1 000 000 DEM.

Stav hotovosti spoločnosti je veľmi znepokojujúci. Okrem zdrojov, ktoré sa majú použiť na investície do obnovy a opráv vo výške 11 500 000 DEM, je potrebné splácať existujúce úvery vo výške 20 538 000 DEM.

Podľa našich výpočtov bude mať spoločnosť nedostatok hotovosti vo výške 7 842 000 DEM v roku 2001 a vo výške 2 215 000 DEM v roku 2002.

Podľa našich odhadov spoločnosť nebude schopná financovať sa zo svojich vlastných budúcich zdrojov. Ak bude výsledok konania o oznámení Európskej únii negatívny, je nevyhnutné získať nové finančné zdroje vo výške 6 000 000 DEM.

Spoločnosť to nie je schopná vykonať sama.

Podľa nášho názoru sú na zabezpečenie miesta výroby nevyhnutné ďalšie dotácie, pomoc alebo ďalšie odpustenie súčasných dlhov.“

- 163 V uvedenom zmysle zo správy Arnold nevyplýva, že by žalobca mal vyhliadky dlhodobej rentability.
- 164 Okrem toho, v žiadosti o pomoc predloženej spolkovej krajine Durínsko 5. februára 2001, ktorú si od nej Súd prvého stupňa vyžiadal, žalobca uviedol, že investície predpokladané správou Arnold boli „v súčasnej situácii spoločnosti v rozpore s pravidlami poskytovania pomoci“, a preto si závery správy v tomto ohľade nemožno osvojiť.
- 165 Preto nie je možné osvojiť si tvrdenie žalobcu uvedené v jeho podaní, že prispôsobenie plánu reštrukturalizácie z roku 1998 sa zakladalo na správe Arnold, keďže sám žalobca považoval za potrebné odchyliť sa od záverov v nej uvedených.

- 166 V tejto súvislosti a konkrétnejšie, vzhľadom na závery správy Arnold a jej hodnotenie žalobcom, bola Komisia oprávnená zaujať názor, že nie je nevyhnutné spomenúť túto správu v napadnutom rozhodnutí. Tvrdenia žalobcu, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je v tomto ohľade nedostatočné, preto treba zamietnuť.
- 167 Čo sa týka dovolávania sa žalobcu Pfizenmayerovej správy z 10. decembra 2001, je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa otázka zákonnosti rozhodnutia vo veci poskytnutia pomoci posudzuje podľa informácií, ktoré boli Komisii dostupné v čase vydania rozhodnutia (rozsudok z 10 júla 1986, Belgicko/Komisia, už citovaný, bod 16). Stačí poukázať na to, že Pfizenmayerova správa predložená žalobcom v súvislosti s konaním o nariadení predbežného opatrenia na účel zhodnotenia jeho vyhládok na hospodárske prežitie v prípade zamietnutia žaloby vo veci bola vypracovaná po prijatí napadnutého rozhodnutia, a teda nebola dostupná Komisii počas správneho konania.
- 168 Z toho vyplýva, že žalobca nepreukázal, že Komisia založila svoje hodnotenie podľa článku 87 ods. 3 ES na nesprávnych skutkových zisteniach alebo že napadnuté rozhodnutie je v tejto súvislosti postihnuté vadou nedostatočného odôvodnenia.
- 169 Ďalej je potrebné preskúmať v zmysle ustanovení pokynov Spoločenstva o poskytovaní štátnej pomoci pri záchrane a reštrukturalizácii podnikov v ťažkostiach, či sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že rozhodla o nezlučiteľnosti zníženia ceny so spoločným trhom podľa článku 87 ods. 3 ES bez toho, aby vzala do úvahy vznik oligopolu v prípade zániku žalobcu.
- 170 V tejto súvislosti je dôležité uviesť, že ods. 1.2 uvedených pokynov Spoločenstva (pozri bod 3 vyššie), nachádzajúci sa v ich úvodnej časti, demonštratívne uvádza okolnosti, v ktorých je pomoc pri záchrane podnikov v ťažkostiach alebo pri ich

reštrukturalizácii odôvodnená, a to ako výnimka zo zásady uvedenej v odseku 1.1 týchto pokynov Spoločenstva, podľa ktorej je pre členské štáty nežiaduce poskytovať dotácie podnikom, ktoré by mali v novej trhovej situácii zaniknúť alebo sa reštrukturalizovať. Existenciu niektorej z uvedených skutočností však nemožno samu osebe považovať za dostatočné zdôvodnenie poskytnutia úľavy. V skutočnosti je poskytnutie štátnej pomoci pri záchrane a reštrukturalizácii podnikov v ťažkostiach odôvodnené niektorou z uvedených skutočností len vtedy, ak sú splnené všeobecné podmienky poskytnutia pomoci pri záchrane a reštrukturalizácii v zmysle uvedených pokynov Spoločenstva.

- 171 Žalobca teda nepreukázal, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že si osvojila názor, podľa ktorého by reštrukturalizačný plán z roku 1998 v rozpore s vyššie uvedenými pokynmi Spoločenstva neumožnil žalobcovi obnoviť svoju životaschopnosť (pozri bod 154 vyššie).
- 172 Okrem toho, v rozpore s tým, čo tvrdí žalobca, nie je z ustanovení zmluvy ani z vyššie uvedených pokynov Spoločenstva zrejmé, že protiprávna pomoc pri záchrane alebo reštrukturalizácii má byť schválená vtedy, ak by zánik príjemcu viedol k vzniku monopolu alebo silného oligopolu na príslušnom trhu.
- 173 Ani judikatúra, na ktorú sa odvoláva žalobca vo svojom tvrdení, nespochybňuje zistenia uvedené v predošlom bode. V skutočnosti Súd prvého stupňa vo vyššie citovanom rozsudku Salomon/Komisnia (bod 79) len skonštatoval, že Komisia v rozhodnutí napadnutom v tejto veci nedospela k záveru o zlučiteľnosti pomoci výlučne z dôvodu oligopolnej povahy relevantných trhov, keďže predmetnú štruktúru trhu spomínala jednoducho na podporu svojich tvrdení o tom, že pomoc nevedla k nenáležitému narušeniu súťaže v rozpore so spoločným záujmom v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) ES. Vo vyššie citovanom rozsudku Keller a Keller Meccanica/Komisnia (bod 88) Súd prvého stupňa len skonštatoval že štruktúra relevantného trhu, na ktorom žalobcovia vyvíjali aktivity, nebola oligopolná.

- 174 Okrem toho, čo sa týka tvrdenia žalobcu, podľa ktorého je napadnuté rozhodnutie v tomto ohľade nedostatočne odôvodnené, je vhodné poznamenať, že Komisia si v ňom osvojila názor, podľa ktorého zníženie ceny určenej podľa asset-deal 1 nespadálo pod výnimku uvedenú v článku 87 ods. 3 písm. c) ES. Navyše sa žalobca počas správneho konania pri odôvodňovaní svojej subsidiárnej žiadosti o vyňatie predmetného opatrenia podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES neodvolával na tvrdenie týkajúce sa vplyvu jeho možného odchodu z trhu na štruktúru tohto trhu.
- 175 Preto vzhľadom na požiadavky týkajúce sa odôvodnenia uvedené vyššie v bodoch 59 a 60 treba konštatovať, že vzhľadom na okolnosti daného prípadu Komisia nebola povinná ďalej skúmať riziko vytvorenia oligopolnej situácie na relevantnom trhu, a časť žalobného dôvodu založenú na nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v tomto smere treba zamietnuť.
- 176 V zmysle všetkých vyššie uvedených okolností je nutné tento žalobný dôvod zamietnuť.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení práv na obhajobu a zásady správneho úradného postupu

Tvrdenia účastníkov konania

- 177 Žalobca uvádza, že v konaní vo veci formálneho zisťovania štátnej pomoci všeobecné procesné zásady priznávajú príjemcovi pomoci záruky nad rámec práva predložiť pripomienky po začatí konania, ako je uvedené v prípade zainteresovaných strán v článku 88 ods. 2 ES. Priznanie ďalších práv je v súlade s judikatúrou, na ktorú sa odvoláva Komisia, podľa ktorej je príjemca len „zainteresovanou stranou“ v zmysle citovaného ustanovenia.

- 178 Postavenie príjemcov pomoci sa odlišuje od postavenia tretích zainteresovaných strán v tom, že hoci nie sú priamo účastníkmi konania, ich existencia môže byť ohrozená konečným rozhodnutím, ktorým sa nariaďuje vrátenie pomoci. Táto skutočnosť zdôvodňuje priznanie ďalších práv.
- 179 Konkrétnejšie, právo na spravodlivý proces (rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. februára 2001, Mannesmannröhren-Werke/Komisía, T-112/98, Zb. s. II-729, bod 77), ako aj právo na obhajobu ukladajú Komisii povinnosť dať príjemcovi pomoci príležitosť účinne vyjadriť svoje stanovisko ku skutkovým a právnym otázkam vychádzajúcim najavo počas konania vo veci formálneho zisťovania, na ktorých Komisía mieni založiť svoje rozhodnutie. Tieto záruky vyplývajú z judikatúry zakladajúcej ochranu práva na obhajobu každej osoby, ktorá môže byť negatívne dotknutá prijatím opatrenia (rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. mája 2001, Kaufring a i./Komisía, T-186/97, T-187/97, T-190/97 až T-192/97, T-210/97, T-211/97, T-216/97 až T-218/97, T-279/97, T-280/97, T-293/97 a T-147/99, Zb. s. II-1337, bod 153). Právo byť vypočutý, ako aj zásada správneho úradného postupu zahŕňajú právo na prístup k spisu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. februára 1998, Eyckeler & Malt/Komisía, T-42/96, Zb. s. II-401, body 75 a nasl.). Nakoniec, obmedzenie práv príjemcu pomoci na právo predložiť pripomienky v zmysle článku 88 ods. 2 ES by protirečilo pravidlám o vypočutí zúčastnených podnikov, ktoré sú stanovené v rámci konaní o aplikáciu článkov 81 ES a 82 ES a o kontrolu koncentrácií.
- 180 Okrem toho, dodržiavanie zásady správneho úradného postupu si vyžaduje starostlivé a nestranné zisťovanie (rozsudok Komisía/Sytraval a Brink's France, už citovaný, bod 62, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. januára 2002, max.mobil/Komisía, T-54/99, Zb. s. II-313, bod 48). Komisía je preto povinná si z vlastnej iniciatívy zaobstarat' všetky nevyhnutné stanoviská, a to najmä žiadosťami o informácie od príjemcov, aby rozhodla s plnou znalosťou všetkých relevantných skutočností k dátumu prijatia jej rozhodnutia (rozsudok ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi/Komisía, už citovaný, body 93, 126, 128 a 130).

- 181 Vzhľadom na právo voľnej úvahy, ktoré Komisia má pri monitorovaní štátnej pomoci a najmä pri aplikovaní článku 87 ods. 3 ES, sa stáva dodržiavanie práva byť vypočítaný ešte dôležitejším (rozsudok Súdneho dvora z 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, Zb. s. I-5469, body 13 a nasl., a rozsudky Súdu prvého stupňa z 2. júla 1992; Dansk Pelsdyravlerforening/Komisia, T-61/89, Zb. s. II-1931, bod 129, a Kaufring a i./Komisia, už citovaný, bod 152). Pokiaľ by toto právo bolo obmedzené v správnom konaní na predloženie pripomienok podľa článku 88 ods. 2 ES, príjemcoví pomoci by napriek tomu, že zostáva oprávnený uviesť svoje stanovisko v plnom rozsahu pred Súdom prvého stupňa, bola poskytnutá len čiastočná súdna ochrana.
- 182 V prejednávanej veci Komisia porušila žalobcove procesné práva v troch smeroch. Po prvé odmietla žiadosť, ktorú žalobca podal vo svojich pripomienkach z 28. augusta 2000 formulovaných podľa článku 88 ods. 2 ES o prístup a o možnosť vyjadriť sa k neutajenej časti spisu vedeného Komisiou.
- 183 Po druhé, Komisia neprijala ponuku predloženú nemeckou vládou v jej oznámení z 27. februára 2001 na zaslanie najnovšieho plánu reštrukturalizácie žalobcu, aby mohla preskúmať predmetné opatrenie podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES v prípade, ak by usúdila, že v rozpore s tvrdeniami vlády bolo toto opatrenie štátnou pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 ES. Komisia nedodržala najmä svoj záväzok voči nemeckej vláde informovať ju vopred o prijatí svojho rozhodnutia, čo by tejto vláde umožnilo okamžite poskytnúť nový plán reštrukturalizácie.
- 184 Okrem toho, skutočnosť, že Komisia zamýšľala odmietnuť tvrdenia členského štátu, podľa ktorých nešlo o poskytnutie štátnej pomoci, robí dodržanie práv žalobcu na obhajobu ešte dôležitejším (rozsudok Kaufring a i./Komisia, už citovaný, záver bodu

152). Najmä v rozpore s tvrdením vedľajšieho účastníka konania postoj zaujatý členským štátom nemá prednosť pred postojom príjemcu pomoci, a preto nie je nadbytočné vypočítať tohto príjemcu.

- 185 Za týchto okolností žalobca po prvé namieta, že Komisia nepreskúmala náležite jeho tvrdenia o práve na úpravu asset-deal 1. Po druhé Komisia bola povinná informovať žalobcu o úmysle považovať zníženie ceny za štátnu pomoc. Ďalej jej povinnosť uskutočniť podrobné a nestranné preskúmanie jej ukladala, aby požiadala priamo žalobcu o predloženie nového plánu reštrukturalizácie alebo v prípade jeho neexistencie o predloženie jeho osnovy a dátumu, kedy bude dostupný.
- 186 V skutočnosti, vo svojom vyššie spomenutom oznámení z 27. februára 2001 Spolková republika Nemecko v podstate uviedla, že správa Arnold z 24. novembra 2000, ktorá bola predložená Komisii, tvorila základ pre úpravu plánu reštrukturalizácie. Táto úprava bola nevyhnutná z dôvodu chýbajúceho súkromného investora a nedostatku hotovosti spojenému s recesiou, ktorá ovplyvnila obdobie rokov 1998 a 1999. Podľa správy Arnold by žalobca dosiahol prah rentability v roku 2002. Keďže Komisia bola informovaná o zlepšovaní sa finančnej situácie žalobcu na začiatku roku 2001 v porovnaní so situáciou v roku 1998, nemohla sa podľa názoru žalobcu odvolávať na plán reštrukturalizácie z roku 1998, ako to urobila v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenia č. 34 a 108).
- 187 Po tretie Komisia nedoručila nemeckej vláde ani žalobcovi pred ukončením správneho konania otázky, ktoré predložila skupine Schott Glas po pripomienkach tejto skupiny z 28. septembra 2000, ani jej dodatočné pripomienky z 23. januára 2001, aby im dala príležitosť vyjadriť sa k nim. Tým, že získavala informácie jednostranne od hlavného konkurenta žalobcu — v bodoch, ktoré považovala za dôležité, čo preukazuje samotná skutočnosť polozenia týchto otázok (pozri návrhy sudcu Vesterdorfa, vykonávajúceho úlohu generálneho advokáta k rozsudku Súdu

prvého stupňa z 24. októbra 1991, Rhône-Poulenc/Komisia, T-1/89, Zb. s. II-867, II-869) — Komisia porušila svoju povinnosť nestrannosti voči všetkým zúčastneným stranám, rovnako ako zásadu zákazu diskriminácie s týmito stranami, zásadu správneho úradného postupu a žalobcovo právo na spravodlivý proces. Okrem toho tým podstatne znížila praktický účinok práva žalobcu byť vypočutý (uznesenie zo 4. apríla 2002, Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, už citované, bod 85).

- 188 Okrem toho Komisia uvedeným konaním porušila aj právo nemeckej vlády na obhajobu. Žalobca sa v skutočnosti môže v rozpore s tvrdením vedľajšieho účastníka konania dovoliavať tohto porušenia ako dôkazu o nedodržaní jeho vlastných práv. Daný členský štát je tak vlastne „splnomocnený zástupca“ príjemcu pomoci do tej miery, pokiaľ Komisia považuje príjemcu len za zdroj informácií. Príjemca však nemôže prinútiť členský štát podať žalobu.

- 189 Tieto vady odôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia, keďže v prípade, ak by nenastali, výsledok konania vo veci formálneho zisťovania by mohol byť odlišný (rozsudok Súdneho dvora z 5. októbra 2000, Nemecko/Komisia, C-288/96, Zb. s. I-8237, bod 101). Najmä predloženie pripomienok zo strany nemeckej vlády a žalobcu k dodatočným pripomienkam skupiny Schott Glas by mohlo ovplyvniť zmysel napadnutého rozhodnutia. V tomto rozhodnutí (odôvodnenia č. 35 a 36) Komisia skúmala trh okrem iného na základe vyššie uvedených dodatočných pripomienok a odmietla tvrdenia uvedené nemeckou vládou v jej oznámení z 20. novembra 2000, podľa ktorých by žalobcov zánik viedol k oligopolnej situácii. Okrem toho sa na tieto pripomienky zahŕňajúce tiež existenciu prebytočných kapacít a údajnú agresívnu cenovú politiku žalobcu odvolávala pri vyvodení záveru, že predmetné opatrenie nevyhovuje kritériu primeranosti (odôvodnenia č. 102 a 103 napadnutého rozhodnutia).

190 Komisia a vedľajší účastník konania odmietajú žalobcove tvrdenie.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 191 Je vhodné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je konanie o monitorovaní štátnej pomoci, vzhľadom na jeho všeobecnú štruktúru, konaním začatým proti členskému štátu, ktorý je v zmysle svojich povinností v rámci Spoločenstva zodpovedný za jej poskytnutie (už citované rozsudky z 10. júla 1986, Belgicko/Komisía, bod 29, a Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisía, bod 81).
- 192 V rámci tohto konania sa preto iné zainteresované strany ako členský štát zodpovedný za poskytnutie pomoci nemôžu zapojiť do kontradiktórnej diskusie s Komisiou rovnakým spôsobom, ako to môže urobiť uvedený členský štát (už citované rozsudky Komisia/Sytraval a Brink's France, bod 59, a Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisía, bod 82). Preto plnia predovšetkým úlohu zdroja informácií pre Komisiu (rozsudky Súdu prvého stupňa Skibsværftsforeningen a i./Komisía, už citovaný, bod 256, a z 25. júna 1998, British Airways a i./Komisía, T-371/94 a T-394/94, Zb. s. II-2405, bod 59).
- 193 V tomto ohľade žiadne ustanovenie upravujúce konanie o monitorovaní štátnej pomoci nevyhradzuje príjemcovi pomoci osobitné postavenie medzi zainteresovanými stranami. Navyše je vhodné pripomenúť, že konanie o monitorovanie štátnej pomoci nie je konanie začaté „proti“ príjemcovi štátnej pomoci, z čoho by pre neho vyplývali práva rovnakého rozsahu ako práva účastníka konania, proti ktorému bolo konanie začaté (už citovaný rozsudok Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisía, bod 83).

194 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že súd Spoločenstva nemôže na základe základných právnych zásad, ako sú právo na spravodlivý proces, právo byť vypočutý, právo správneho úradného postupu alebo právo zákazu diskriminácie rozšíriť procesné práva zainteresovaných strán v konaniach o monitorovaní štátnej pomoci v zmysle Zmluvy a sekundárnej legislatívy. Obdobne nie je relevantné odkazovať na judikatúru týkajúcu sa okrem iného aplikácie článkov 81 ES a 82 ES a kontroly koncentrácií, zaoberajúcu sa konaniami začatými proti podnikom, ktoré majú z tohto dôvodu osobitné procesné práva, a nie konaniami začatými proti členskému štátu.

195 V zmysle uvedených záverov je potrebné odmietnuť tvrdenie žalobcu, podľa ktorého sa postavenie príjemcu pomoci odlišuje od postavenia tretích zainteresovaných strán.

196 V prejednávanej veci je nesporné, že žalobca bol vyzvaný, aby predložil svoje pripomienky v zmysle článku 88 ods. 2 ES a článku 6 ods. 1 nariadenia č. 659/1999, a príležitosť tak urobiť využil, keďže svoje pripomienky predložil Komisii 28. augusta 2000. Okrem toho, ako je zrejmé z úvodného ustanovenia 8 nariadenia č. 659/1999, práva zainteresovaných strán možno najlepšie zachovať v rámci konania vo veci formálneho zisťovania uvedeného v článku 93 ods. 2 ES.

197 Keďže teda iné zainteresované strany ako členský štát sa nemôžu opierať o právo na kontradiktórne konanie voči Komisii, nie je možné sa domnievať, že žalobcovi mal byť poskytnutý prístup k neutajenej časti spisu v správnom konaní alebo že Komisia mu bola povinná predložiť pripomienky alebo odpovede na otázky Komisie, ktoré je zaslal Schott Glas.

- 198 Okrem toho už bolo v tomto zmysle rozhodnuté, že zo žiadneho ustanovenia týkajúceho sa štátnej pomoci ani z judikatúry nevyplýva povinnosť Komisie vypočítať príjemcu štátnych zdrojov k svojmu právnemu posúdeniu predmetného opatrenia ani povinnosť informovať daný členský štát — alebo *a fortiori* príjemcu pomoci — o svojom stanovisku pred vydaním rozhodnutia, pokiaľ zainteresované strany a daný členský štát vyzvala na predloženie pripomienok (v tomto zmysle pozri rozsudok *Neue Maxhütte Stahlwerke a Lech-Stahlwerke/Komisija*, už citovaný, body 230 a 231).
- 199 Čo sa týka tvrdenia vzneseného žalobcom počas správneho konania, podľa ktorého mal právo na úpravu *asset-deal* 1 v dôsledku nesplneného sľubu spolkovej krajiny Durínsko na poskytnutie investičnej pomoci, je postačujúce pripomenúť, že Komisia toto tvrdenie odmietla a že jej odôvodnenie tohto odmietnutia je dostatočné (pozri body 67 a 77 vyššie). Žalobca preto neodôvodnene tvrdí, že Komisia zanedbala starostlivé posúdenie jeho argumentácie v tomto zmysle.
- 200 Nakoniec, pokiaľ ide o porušenie práva Spolkovej republiky Nemecko na obhajobu, žalobca namieta, že Komisia neprijala návrh štátu na zaslanie plánu reštrukturalizácie z 19. apríla 2001. Takisto namieta, že Komisia nezaslala Spolkovej republike Nemecko odpovede *Schott Glas* z 23. januára 2001 na otázky položené Komisiou po doručení jeho pripomienok z 28. septembra 2000 k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania.
- 201 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry zásada rešpektovania práva na obhajobu vyžaduje, aby daný členský štát mohol účinne vyjadriť svoje názory na pripomienky predložené zainteresovanými tretími stranami podľa článku 88 ods. 2 ES, na ktorých Komisia hodlá založiť svoje rozhodnutie, a pokiaľ členskému štátu nebola daná príležitosť na vyjadrenie sa k uvedeným pripomienkam, nemôže ich Komisia včleniť do rozhodnutia proti tomuto štátu. Na to, aby takéto porušenie práva byť vypočítaný viedlo k zrušeniu rozhodnutia, je však potrebné preukázať, že neexistencia uvedenej vady by mohla viesť k odlišnému výsledku konania (rozsudky Súdneho dvora z 11. novembra 1987, *Francúzsko/Komisija*, 259/85, Zb. s. 4393, body

12 a 13; zo 14. februára 1990, Francúzsko/Komisia, C-301/87, Zb. s. I-307, body 29 až 31; z 21. marca 1990, Belgicko/Komisia, už citovaný, body 46 až 48, a z 5. októbra 2000, Nemecko/Komisia, už citovaný, body 100 a 101).

- 202 V prejednávanej veci bola Spolkovej republike Nemecko v súlade s požiadavkami článku 88 ods. 2 ES a článku 6 ods. 2 nariadenia č. 659/1999 daná príležitosť na predloženie pripomienok k rozhodnutiu o začatí konania a boli jej zaslané pripomienky predložené v tejto súvislosti zainteresovanými stranami, menovite žalobcom a Schott Glas. Je však nesporné, že Komisia opomenula zaslať Spolkovej republike Nemecko odpovede spoločnosti Schott Glas z 23. januára 2001 na otázky, ktoré jej boli položené po úvodných pripomienkach k začatiu konania.
- 203 Takéto porušenie práva na obhajobu však nie je natoľko významné, aby malo samo osebe za následok zrušenie dotknutého opatrenia. Toto porušenie je procesnou vadou s tým významom, že daný členský štát musí preukázať osobitnú ujmu na svojich subjektívnych právach, ktorá ním bola spôsobená, a zhodnotiť dosah procesnej vady na obsah predmetného opatrenia. V prejednávanej veci tak však Spolková republika Nemecko neurobila.
- 204 Za týchto okolností je tvrdenie žalobcu založené na porušení práv Spolkovej republiky Nemecko na obhajobu irelevantné.
- 205 V každom prípade, čo sa týka predloženia plánu reštrukturalizácie, už bolo skonštatované, že nemecké orgány formálne nenavrhlí Komisii zaslanie plánu reštrukturalizácie z 19. apríla 2001 a že si navyše osvojili názor, podľa ktorého Komisia mala byť schopná rozhodnúť na základe informácií, ktoré mala dovtedy k dispozícii (pozri bod 160 vyššie). Vzhľadom na to sa Komisia nedopustila zjavne

nesprávneho posúdenia tým, že nepožiadala Spolkovú republiku Nemecko a *a fortiori* ani žalobcu o predloženie tohto plánu.

- 206 Pokiaľ ide o skutočnosť, že Komisia, ako aj pripúšťa, opomenula zaslať nemeckým orgánom odpovede Schott Glas z 23. januára 2001 na svoje otázky, Súd prvého stupňa zdôrazňuje, že samotná táto skutočnosť nemôže v žiadnom prípade viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.
- 207 Po prvé, Komisia si v napadnutom rozhodnutí neosvojila názor zastávaný Schott Glas v uvedených odpovediach, podľa ktorého na niektorých trhoch výrobkov, kde žalobca vykonával svoju činnosť, existoval štrukturálny nadbytok (odôvodnenie č. 101).
- 208 Po druhé, čo sa týka tvrdení Schott Glas, že žalobca vykonával agresívnu cenovú politiku, Komisia pri skúmaní podmienky primeranosti predmetnej pomoci uviedla v napadnutom rozhodnutí toto (odôvodnenie č. 103):

„Vo svojich pripomienkach k začatiu konania konkurent [žalobcu] uviedol, že [žalobca] sústavne predával svoje výrobky za menej ako trhovú cenu a dokonca za menej ako cenu nákladov a že [žalobcovi] boli sústavne poskytované príspevky na pokrytie jeho strát. Keďže nebol predložený žiadny realistický plán reštrukturalizácie, Komisia nemôže vylúčiť možnosť, že žalobca použil tieto prostriedky na činnosti, ktoré narušili hospodársku súťaž a nesúviseli s reštrukturalizáciou.“ [*neoficiálny preklad*]

- 209 Aj keby v rozpore s tým, čo vyplýva z predošlého bodu, Komisia založila svoje odôvodnenie zistenia, že podmienka primeranosti pomoci nebola splnená, nielen na pripomienkach Schott Glas, ale aj na odpovediach tejto spoločnosti z 23. januára 2001 na otázky Komisie, nevedlo by to k zrušeniu napadnutého rozhodnutia. V skutočnosti, ako sa už skonštatovalo, Komisia oprávnené prijala názor, podľa ktorého nebolo možné predpokladať obnovenie žalobcovej životaschopnosti bez existencie primeraného plánu reštrukturalizácie. Toto zistenie bolo samo osebe dostatočným zdôvodnením záveru o nezlučiteľnosti predmetnej pomoci.
- 210 Preto, aj keby Spolková republika Nemecko mala k dispozícii odpovede Schott Glas z 23. januára 2001, obsah rozhodnutia by sa nezmenil.
- 211 V zmysle všetkých vyššie uvedených okolností je nevyhnutné tento žalobný dôvod zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na nedostatočnosti odôvodnenia

Tvrdenia účastníkov konania

- 212 Žalobca namieta okrem nedostatočnosti odôvodnenia, ktorého sa dovoľáva v súvislosti s inými žalobnými dôvodmi, aj to, že Komisia neuviedla v napadnutom rozhodnutí dostatočné zdôvodnenie týkajúce sa ovplyvnenia obchodu medzi členskými štátmi v zmysle článku 87 ods. 1 ES na jednej strane a nepriaznivého ovplyvnenia obchodu tak, aby to bolo v rozpore so spoločným záujmom v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) ES na druhej strane. Komisia sa obmedzila na konštatovanie o existencii konkurentov a obehu tovaru na

relevantnom trhu výrobkov (odôvodnenie č. 51). Mala však vymedziť tento trh aspoň uvedením jeho hlavných rysov, označiť hlavných konkurentov žalobcu v iných členských štátoch, opísať základnú štruktúru obchodu v rámci Spoločenstva a vyjasniť vplyv zániku žalobcu na trh, keďže v určitých odvetviach je skupina Schott Glas jeho jediným konkurentom (rozsudok *British Airways a i./Komisia*, už citovaný, bod 273).

- 213 Okrem toho odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nezohľadňovalo pozadie predmetného opatrenia (rozsudok Súdneho dvora z 15. mája 1997, *TWD/Komisia*, C-355/95 P, Zb. s. I-2549, bod 26). Pri použití kritéria súkromného veriteľa mala Komisia toto opatrenie preskúmať v kontexte s predchádzajúcou pomocou, ktorá bola predmetom osobitného konania o monitorovaní (odôvodnenia č. 37, 42, 63, 65, 85 a 110).
- 214 Komisia a vedľajší účastník konania odmieta žalobcove tvrdenie v rámci tohto žalobného dôvodu.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 215 Je potrebné pripomenúť, že aj keď je nesporné, že Komisia je v odôvodnení svojho rozhodnutia povinná prinajmenšom uviesť okolnosti, za ktorých bola pomoc poskytnutá v prípade, ak tieto okolnosti preukazujú, že pomoc môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, nie je naproti tomu povinná poukázať na skutočný účinok pomoci, ktorá už bola poskytnutá. Zavedenie takejto povinnosti by malo za následok podstatné zvýhodnenie členských štátov, ktoré poskytli protiprávnu pomoc na úkor tých, ktoré oznámili pomoc v predstihu (pozri v tomto zmysle už citovaný rozsudok z 19. septembra 2002, *Španielsko/Komisia*, C-113/00, bod 54 a tam citovanú judikatúru).

- 216 V zmysle uvedenej judikatúry je zrejmé, že Komisia v napadnutom rozhodnutí neporušila svoju povinnosť uviesť dostatočné odôvodnenie.
- 217 V skutočnosti Komisia v odôvodneniach napadnutého rozhodnutia č. 35 a 36 vymedzila relevantný trh výrobkov, menovite trh špeciálneho skla, a uviedla, že žalobca bol jedným z desiatich podnikov v Spoločenstve, ktoré boli na tomto trhu prítomné. Okrem toho, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia č. 51 obsahuje náležité a dostatočné uvedenie skutkových a právnych dôvodov zohľadnených pri posúdení tejto podmienky, menovite konkurentov žalobcu so sídlom v Spoločenstve prítomných na trhu predmetných výrobkov, existenciu obehu tovaru na tomto trhu a skutočnosť, že jeho konkurenti nemali prospech z ekonomického zvýhodnenia obdobného tomu, ktoré bolo poskytnuté žalobcovi.
- 218 Z toho vyplýva, že štvrtý žalobný dôvod je nevyhnutné takisto zamietnuť.

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 20 ods. 1 druhej vety nariadenia č. 659/1999

- 219 Žalobca tvrdí, že Komisia porušila základné procesné pravidlo tým, že mu nezaslala z vlastnej iniciatívy kópiu napadnutého rozhodnutia v súlade s článkom 20 ods. 1 druhou vetou nariadenia č. 659/1999. Účelom uvedeného ustanovenia je poskytnúť príjemcovi pomoci, ktorý je dotknutý v ďaleko väčšej miere ako ostatné zainteresované strany, absolútnu istotu, že má k dispozícii opatrenie prijaté zborom členov Komisie. Zásada právnej istoty vyžaduje, aby Komisia splnila túto povinnosť v lehote dvoch mesiacov odo dňa rozhodnutia.

220 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa usúdil, že Komisia oprávnene uviedla, že článok 20 ods. 1 druhá veta nariadenia č. 659/1999 jej nezakladá povinnosť zaslať kópiu rozhodnutia o ukončení monitorovacieho konania do doby jeho prijatia a oznámenia danému členskému štátu. Keďže zákonnosť opatrenia je potrebné hodnotiť na základe skutkových okolností a právneho stavu existujúceho v čase jeho prijatia, porušenie vyššie uvedeného ustanovenia nemôže viesť k záveru, že napadnuté rozhodnutie je protiprávne, a teda nemôže viesť ani k jeho zrušeniu.

221 Preto je nevyhnutné piaty žalobný dôvod, ako aj túto žalobu v celosti zamietnuť.

O trovách

222 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal úspech vo svojich návrhoch a dôvodoch, je opodstatnené ho zaviazat' okrem znášania svojich vlastných trov konania aj k náhrade trov konania Komisie, a to vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia v súlade s návrhom Komisie.

223 Žalobca je tiež povinný nahradiť trovy konania vedľajšieho účastníka konania v súlade s jeho návrhom.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1) **Žaloba sa zamieta.**

- 2) **Žalobca znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania Komisie a vedľajšieho účastníka konania, ktoré im vznikli tak v konaní vo veci samej, ako aj v konaní o nariadení predbežného opatrenia.**

García-Valdecasas

Lindh

Cooke

Legal

Martins Ribeiro

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 8. júla 2004.

Tajomník

Predseda komory

H. Jung

R. García-Valdecasas